

Címlap

LEGYÉL TÖRZSTÁMOGATÓ!

Az idén ismét meghirdeti a Budapesti Tájfutók Szövetsége a törzstámogató rendszert. Ez a támogatói forma bevált, az elmúlt évben is sokan támogatták a szövetséget. Most azonban jelentős változás történt a jogszabályokban: a támogatás nem jár együtt személyi jövedelemadó ill. adóalap csökkentő lehetőséggel, így a támogatásról igazolást sem kell adni. Támogatóink jelentős része eddig sem vette igénybe ezeket az adózási kedvezményeket, így bízunk benne, hogy a továbbiakban is számíthatunk adományaikra.

A Törzstámogatók három fokozata a következő: **bronz** fokozatú támogató, aki legalább **8 000 Ft**-ot fizet be. **Ezüst** fokozatú támogató, aki legalább **12 000 Ft**-ot fizet be. **Arany** fokozatú támogató, aki legalább **20 000 Ft**-ot fizet be. Támogatóinktól nem csak pénzt kérünk, hanem tanácsaikra, javaslataikra is igényt tartunk. Szeretnénk, ha az évről-évre egyre erősödő Törzstámogatói kör a budapesti tájfutósport igazi támasza lenne, az a biztos bázis, akikre mindig támaszkodhatunk. Valamennyi támogatónkak tiszteletpéldányt küldünk a szövetség Tájéoló című lapjából, ezen felül az Ezüst fokozatú

támogatókat a Budapest normáltávú egyéni bajnokságára, az Arany fokozatú támogatókat pedig valamennyi Budapest bajnoki fordulóra meghívja a szövetség. A remélt támogatást a Tájéoló novemberi (11/8.) számához mellékeltek csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni. A csekkeket kérjük ráírni: Támogatás. Minden eddigi és új törzstámogatóknak köszönjük az anyagi segítségét. **BTF SZ Elnöksége**

BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOK

A Budapest Tájfutók Szövetsége 2012. január 21-22-án rendezi a Budapesti Tájfutó Napokat.

Program: **Január 21. (szombat)**

Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokság; Senior találkozók; Bajnokok vacsorája; Budapest Tájfutója díjak átadása

Január 22. (vasárnap)

Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál; Ripszám Henrik emlékverseny; Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS 2012-RE

Jövőre 30. évfolyamába lép a Tájéoló. Kivételében nem lesz változás. Továbbra is 8 szám fog megjelenni, egy szám 40 oldalas lesz + középen az eredmények oldalai. Minden számban 24 színes oldal lesz, így könnyebb lesz térképeket, színes fotókat közölni. Az előfizetési díj nem változik.

Tehát a jövő évi árak: **Az éves előfizetési díj 2012-re 5000 Ft, külföldre 8000 Ft. Egy példány ára: 650 Ft**

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk. Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékeltek csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni.

Figyelem! A régi OTP-s csekkek már nem használhatók!

A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkekre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. Az év hátralévő rendezvényein, valamint a BTF SZ-ben és a téli edzéseken személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2011. 8. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresy Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Bacsó Piroska
Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

8 alkalommal

lapzárta megjelenik

8. szám 11. 08. 11. 18.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

KELEMEN BERNADETT ÉS KOVÁCS ÁDÁM NYERTÉK A NORMÁLTÁVÚ OB-T

A várakozásnak megfelelően a gyors terepen a bajnokok hozták az idei év elején megemelt győztes időket. A nőknél az alföldi terep miatt Szerencsi Ildikó volt a legnagyobb esélyes, és a selejtezőt nyerte is, ám a döntőben Kelemen Bernadett dominált, és végül majdnem négy perces különbséggel nyert riválisa előtt, akire a végén még a harmadik helyre beérkező Péley Dorottya is veszélyes volt.

A férfiaknál Lenkei Zsolt külföldi tartózkodása és Kovács Ádám utóbbi időszakban mutatott fizikai formája előrevetítette Ádám sima elsőségét, de nyolcperces előnyre talán még ő maga sem számított. Szorosabb csata zajlott az ezüstéremért, amiből Zsebeházy István jött ki a legjobban, a harmadik Kerényi Máté lett.

Az utánpótlás kategóriákban ismét a PVSZK teljesített a legjobban: négy bajnoki címet szereztek; mellettük a Diósgyőri TC, a Kőbányai Sirályok, a Tabáni Spartacus és a Szegedi Vasutas örülhetett egy-egy aranyéremnek. A gyerek kategóriában Vinczai Csenge minden egyéni bajnokságon első lett idén, a fiúknál a Sparis házimeccset ezúttal Peregi Dániel nyerte. Serdülőben Szuromi Luca és Kovács Bertalan révén mindkét nemnél pécsi győzelem született; az ifiknél Varsányi Kinga és Tölgyesi Tamás bizonyult a legjobbnak; a juniorok között Tóth Réka és Baumholczer Máté is simán nyert.

(mtfsz.hu) Fotó: Nemesházi L.

Az F21 pálya egyik „nagy” átmenete

A következőkben két versenyző blogjáról idézünk véleményt: a második helyezett Zsebeházy István és az újból versenyző Gösswein Csaba mondja el benyomásait.

Zsebeházy István:

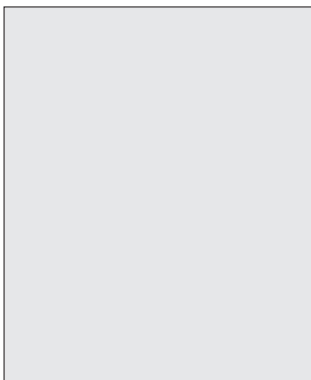
„Az első 14 pont minőségbeli javulást hozott az előző naphoz viszonyítva, igazi jutalomfalatokat élvezhettünk, meg-meg nyaldosva mind a 10 ujjunkat. A gagyi tempóval, valamint hiba mentes tájékozással a 13-ig még vezető pozícióért licitáltam Ádámmal és be is kékült az összidőm, de minden csoda 3 napig tart, az enyém ráadásul csak 26 percig, így tisztavirág életű vezető pozícióm elillan az éterbe. 18 darab kevésbé agyserkentő átmenet következett, én pedig defektes lábbal billegve teljesen kiszolgáltatottá váltam a mögöttem portyázó Ádámnak. Aztán a 22-es pontról kijövet ridég érzés kerített hatalmába, mint mikor a horrorfilmben hirtelen megáll a dramaturg zenei aláfestés és egy pillanatnyi néma csönd után, elkezdődik a láncfű-

részes szeletelés. Anélkül, hogy láttam-hallottam volna valamit, visszanéztem és megjelent a piros-kék ruhás rém Ádámnak öltözve. Sajnos az idő közben kielőzött Gábort nem húzta magával, így ő kimaradt a közös játszóházból. Ekkor már a jobb combom maga volt egy magozatlan görögdinnye, úgy széjjel durrant már az 1 órája tartó aránytalan ránehezedéstől. Még közel egy átmenetet futottam Ádám előtt, majd végérvényesen kapituláltam. A vonóhorgáról szép lassan lecsúsztak az ujjaim,

Nagy a forgalom az utolsó ponton

a 27-esnél még fel-fel tűnt, de a 28-asnál már csak azért láttam, mert a rendezők megkegyelmeztek egy szembefutósdival. Miközben az átfutón szürcsöltem a jégtáblák alatt megbúvó szörpöt, a fületem megcsapta egy elsőre hihetetlen információs szilánk, miszerint a karámban látható közönséges dög-lött lajhár (Folivora Bradypodidae) a második helyen áll. Repült is a pohár a világűrbe, inaltam tovább a kiskörre, hátha marad még érem ebből a végére. Jött még 3 borókás pont is az íze kedvéért, ahol ismét jó kedélyű kisgyermekké változtam, kár hogy hamar véget érte, pedig egy 3 hurkos pillangóra még kikacsintottam volna benne, de fontosabb, hogy az utolsó nagy mezei futás végét átvészeljem a parkoló autókön keresztül, vigyázva, hogy ornyergem ne vágjanak egy kicsapódó ajtóval. Végül sikerült megtartanom a 2. helyet a célvonalig is, aminek azért tudtam örülni, a bal defektem generálta irreális időhátránynak már kevésbé, amiért meg is kaptam az mtfisz portál, úgynevezett „hírei” között a kellően ledegradáló jellemzést. Így az ezüstérem (ami az elmúlt 9 évben a legjobb ONEB helyezésem) meglehetősen savanykás szájt ízt hagyott maga után. Kár érte, ennél jóval több volt bennem.”

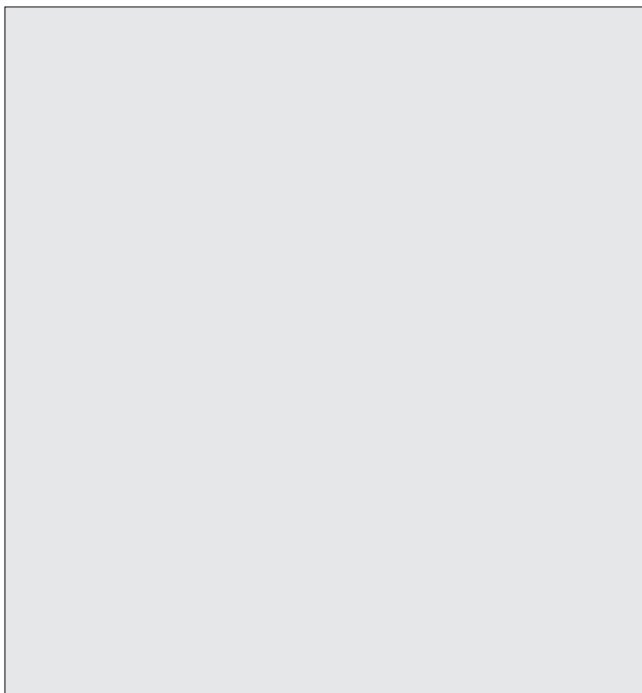
Az N21 kategória dobogósai

Felnőtt férfiak a dobogón

Gösswein Csaba:

„Két éve még csatáztam Ádámmal az első helyért, idén maximum a hátát nézhettem volna egy rövid ideig, ha elég közel rajtoltam volna hozzá a döntőben, hogy utolérjen. Ettől függetlenül az idei OB-t maximálisan sikeresnek kell, hogy értékeljem, azok után, hogy eleinte be se akartam nevezni az előre sejthető cirka 20 km-es pályahossztól való – hát hogy is mondjam – egészséges viszolygásom nyomán. Nem kellett nagy jóstehetség ahhoz, hogy tudjam, ez bizony most fájni fog. Aztán mégiscsak beneveztem, valahogy úgy voltam vele, hogy a selejtező még biztosan menni fog, a döntőt meg majd maximum lerövidítem...

Kelemen Bernadett a női bajnok

Ezek után a végeredmény, az abszolút 10. illetve magyar bajnoki 7. hely, teljesen rendben van. Magát a futásomat amúgy összességében jónak mondanám, annak ellenére, hogy több, jellemzően 30-40 másodperces hibát is benne hagytam, összesen több mint 3

percnit. Ezzel normál esetben nem lennék elégedett, és ugyan örülni azért most sem örülök neki, de mivel az elsődleges célom csak annyi volt erre a napra, hogy egyáltalán végig tudjam futni a pályát, nagyon keseregni sem fogok 5-6 kisebb hiba miatt.”

Buék

EGYESÜLETI BAJNOKSÁGOK HÉTVÉGÉJE

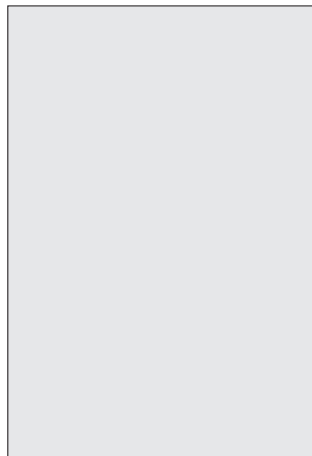
Gyöngyöstarján, 2011. október 22–23.

Kellemes futóidőben, jól kialakított versenyközponttal, érdekes pályákkal várta a Typo TKE rendezőserege a magyar klubokat a Mátra hegyoldalain, hogy megívjanak a csapat, valamint egyesületi váltó országos bajnoki címekért. Találkoztunk előre borítékolható eredményekkel is, de néhol borult a papírforma – ettől szép a tájfutás. Nagyon sikeres hétvégét zárt a Tabáni Spartacus, a PVSZK, az SZVSE és a Typo, köszönhetően a kitartó utánpótlásnevelő tevékenységeiknek.

Csapatbajnokság

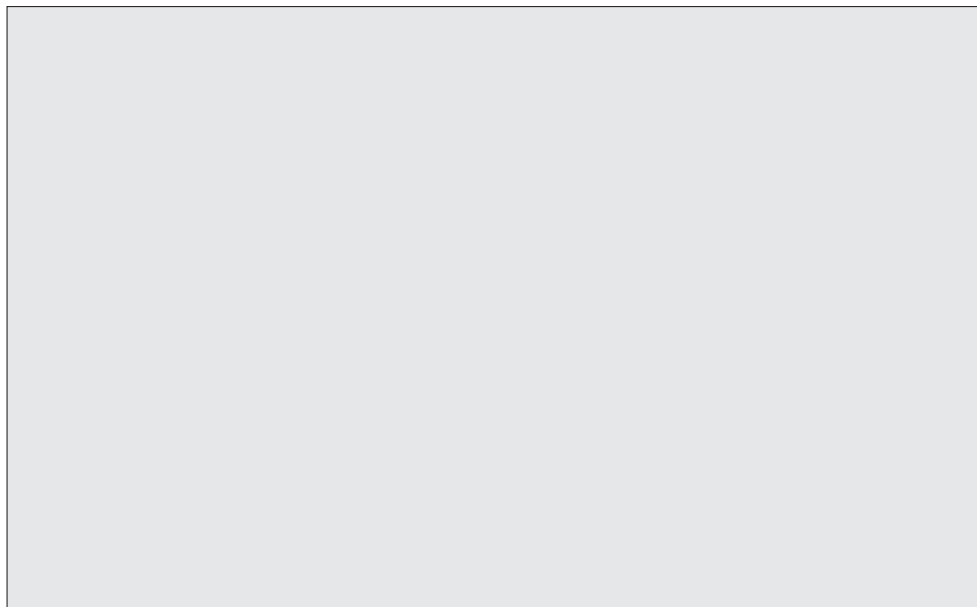
A Mátrához méltó, szintes és színvonalas pályákat kaptak, akik eljöttek: tiszta és jól futható erdőben hosszabb-rövidebb, útvonalválasztós átmeneteket, igazi tájfutó élményt. Külön érdekesség, hogy az egyes kategóriák futamai is rendkívül eltérő vonalvezetésűek voltak, ami csak utólag derült ki. A rajtol-

tatás gyorsan és flottul ment, olyannyira, hogy a pálya felénél a rajton át vezető útvonalam teljesítésekor igencsak meglepődtem, hogy a rajtnak húlt helye. Az eredményhirdetést a zökkenőmentes rendezésnek köszönhetően előrehozták. Az eredményeket tekintve a fiatalabb kategóriákat egyértelműen a pécsi, a szparis és a tipós

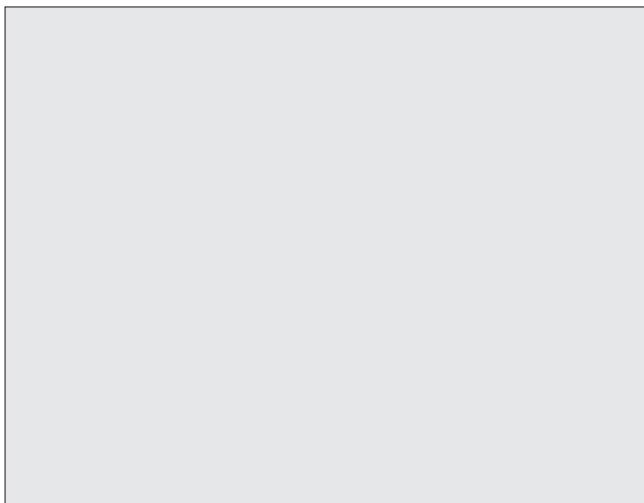

Az átfutó ponton

csapatok domináltak. A legnagyobb előnnyel a junior szparis

Elrajtol a férfi mezőny

fiúk nyertek (fél óra), a legszorosabb verseny pedig a serdülők-nél alakult ki, ahol mindössze 2 másodperccel maradtak le a szparisok a Tipó fiai mögött. A felnőtt kategóriák esetében a férfiaknál a várományos ETC védte meg címét, akik az egyetlen csapat voltak négy felnőtt korosztályú versenyzővel, bár az egyik csapattaguk külföldi volt. Érdekes, hogy nincs az országban egyetlen egyesület sem, aki tiszta felnőtt csapatot tudna felmutatni (külföldi, junior, szenior vagy női versenyző nélkül). A nőknél igazi meglepetés született, hiszen a diósgyőri lányok kiváló futásával sok év óta először nem a pécsi vagy az egri nők vitték haza az aranyat. A Zsigmond testvérek és Bertóti Regina három összeszedett futással, joggal szerezték meg a bajnoki címet. A szenior kategóriákban férfi vonalon szinte minden kategóriában más egyesület győzedelmeskedett (ZTC, TTE, OSC, ETC egy-egy arany, és a HSP duplázott). A szenior nők három kategóriájában a Tipó, a Pécs és a Szentendre diadalmaskodott.

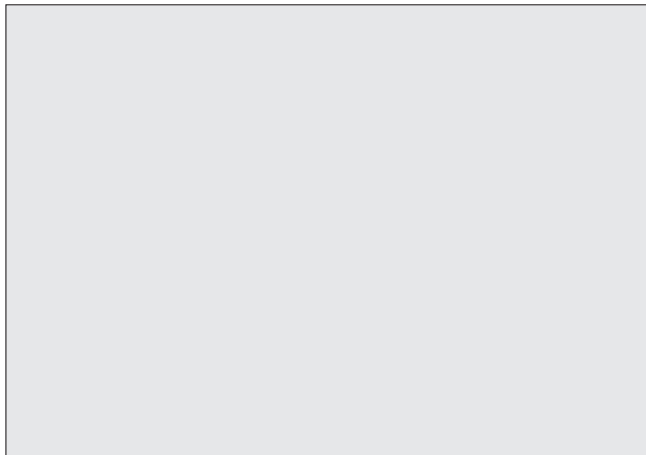
Az STE 170-es váltója hibázott

Egyesületi váltóbajnokság

Az egyesületi váltóbajnokság a csapatbajnokság terepjellemzőitől merőben különbözött, és ezt a rendezőknek ügyesen sikerült megoldani azonos célhellyel és jól látható átfutással. A nagy hegyoldalak és hosszú húzások helyett rövid átmenetek, változatos fedettség, sok pont és pontos tájékoztató feladat várta a futókat.

A verseny pikantériáját az adta, hogy az összpontos térkép már a nullidő előtt megtekinthető volt a büfésátorban. A térkép egy erdészlány kezében volt, akinek feladata volt berajzoltatni az emberekkel, hol láttak vadat verseny közben. Bár a kísértés nagy volt, nem mentünk oda vadas élményeinkről hosszú perceként beszámolni.

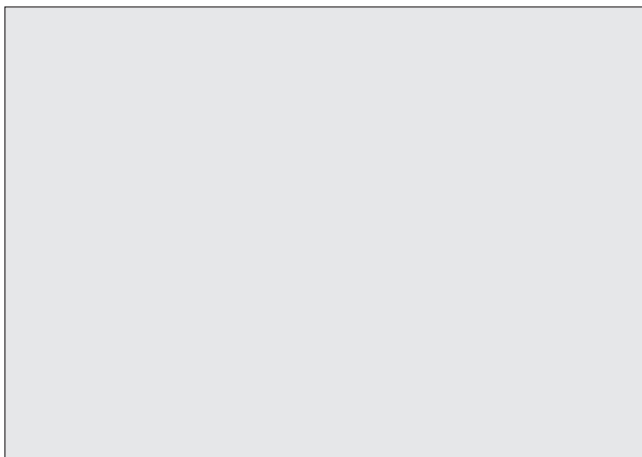
Ezen a napon csak hat kategória eseményeit kellett figyelemmel követni, és a verseny váltóhoz méltóan izgalmasra sikeredett. Érdekesen hozta a sors, hogy a két fő kategóriában ugyanaz a dobogó született: Pécsi VSK, Tabáni Spartacus és Tipó TKE. Az utolsó futóknál mindkét nemnél szinte együtt ment ki a pécsi és a fővárosi futó (Baumholczer Máté Liszka Krisztiánnal, illetve Péley Dorottya Veresné Gyalog Zsuzsannával), és mindkét esetben a pécsi nyert. A harmadik helyért a Tipós Kerényi Máté és Wengrin Ágnes is megküzdöttek, hiszen Máté még az átfutón is gyakorlatilag együtt haladt át három másik férfival, Ági pedig ráfutott az SDS befutóemberére, Boros Annára és a végén pár

Váltak a hölgyek

másodperccel hajrázta le. A fiatalabb szenior váltókat a nőknél a PVSK, a férfiaknál a Gyöngyösi TC nyerte, az idősebb szenior csapatoknál a HSE szerzett mindkét nemnél aranyérmet, női vonalon ezüstérmet is.

A versenyen igen magas volt a hibázási arány, a rajthoz állt váltók több, mint negyede értékelhetetlen eredményt ért el. Sokan panaszkodtak hasonló kódra, közeli pontokra, de a rendezőket ezért nem érheti rossz szó, hiszen minden szabályt betartottak és jó pályákat tűztek ki. A versenyző feladata, hogy oda-menjen, ahol a pontja van, és

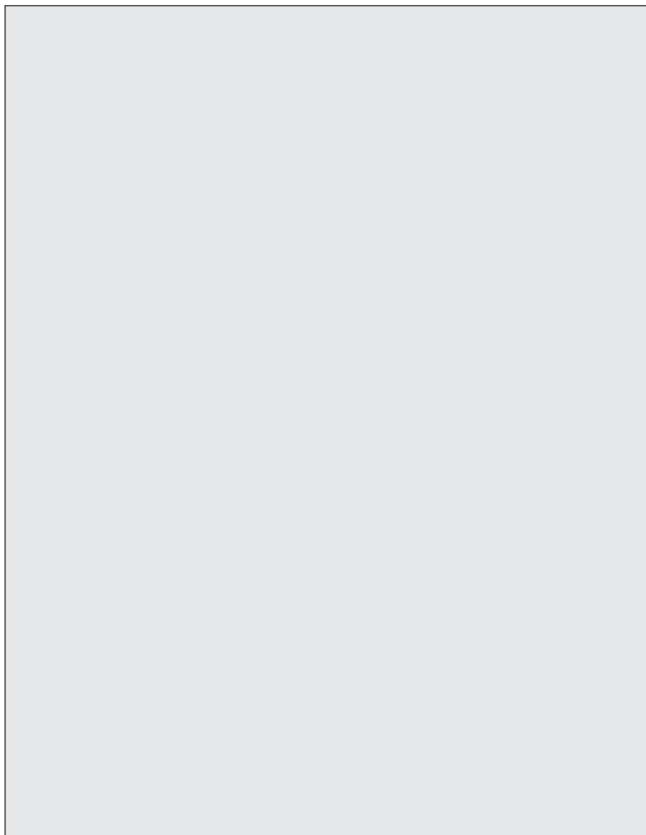

A SPA váltó 2. helyen végzett

a kód helyességéről megbizonyosodjon. A játék része, hogy a lila ködben futva maradjon kapacitás az önkontrollra.

Novai Éva

Fotó: Nemesházi L.

Egy kis kitérő a pályatervezéshez az OCSB felnőtt férfi kategória példáján: évek óta megfigyelhető, hogy a csapatversenyek egyes futamainak győztes idői nem követik az előírásokat. Sajnos sokszor már a verseny előtt hallani a pályakitűzők szájából, hogy tudatosan rövidebbre terveznek pályákat, mert „szegény középmezőny” nem bírná ki. Kérdés: akkor minek van a szabály? Manapság a felnőtt férfi pályákat Kovács Ádámra és Lenkei Zsoltra kell tervezni.

Az idei csapatbajnokság pályakitűzője egyben a Versenybizottság tagja. A Versenybizottság nyújtotta be az idei szabálymódosítást a győztes idők megemeléséről. Ezek után meglepő volt látni, hogy a csapat négy tagja igen eltérő pályákat kapott, és csak az egyik pálya esetében érték el a férfiak a 100 perces győztes időt. A verseny utolsó 10-20 perce nagyon meghatározó, különösképp 80 perc feszített tempójú tájfutás után, ezért illő lenne a pályát megfelelő hosszúságúra tervezni.

Salgótarjáni váltás

ŐSZI SPARI RÉGEN ÉS MOST

Amikor én 1969-ben legelőször vettem részt a nemzetközi Őszi Spartacus Kupán, akkor azt még November 7 emlékversenynek hívták. Ez tény. Történelmi múltunkat pedig sem megtagadni, sem megmászítani, sem elfeledni nem ildomos.

kisfiúk csak ámultunk-bámultunk a skandinávok szerelésén, futóstílusán, szabadban öltözködésén – főként a nőkén. Az eredményekre már nem emlék-

A skandinávok körében is népszerű

Sajnos azonban csak nézőként lehettem részese annak a nagy viadalnak. Történt ugyanis, hogy az előző napon a Csanyikban a legendás hírű Lendeczky Laci bácsi szintén November 7 emlékversenyt rendezett. Miután az ifjúsági kategóriában azt sikerült megnyernem, igen lelkes debreceni társaimmal (mert akkor még én is a szülővárosomban, Debrecenben laktam) elhatároztuk, elvonatunk a Vértesbe és elindulunk a Budapesti Spartacus másnapi váltóversenyén is. Ez nem elírás, akkor a két nap közül az egyik egyéni, a másik váltó volt. És micsoda váltó! Mi, tejelesszájú

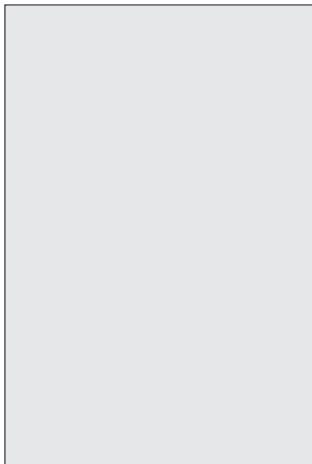
Az F/N21A kategória dobogósai

szem pontosan, csak arra, hogy Oroszlány környékén egy fehér és narancssárga színű térképpel szaladgáltak a szerencsések. Mi sajnos nem, mert Kaponya (néhai Balogh Tamás) nem engedett rajthoz állni bennünket, mondván, miért nem nevezünk előre?

Azóta azonban szinte minden sparis versenyen elindulok, hiszen ez a legszínvonalasabbak egyike. Egyszer a Somlyóváron a férfi elit kategóriában még az akkori világbajnok svéd Berndt Frilénnel is mérkőztem, persze nem sok eséllyel. Erre a versenyre ugyanis rendszerint egy csomó északi is eljön, hisz náluk ilyenkor már általában hó van, itt meg remekül bulizhatnak, ehetnek, ihatnak, s csak úgy „mellékesen” még tájfunthozhatnak is. És az előző görbe éjszakák sem sok nyomot hagynak teljesítményükön.

Közismert vértesi terepen

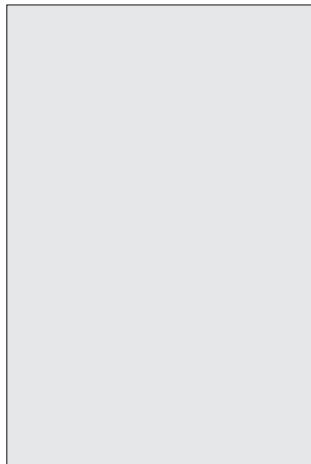
Ez a mostani 59. Őszi Spartacus Kupa létszámát tekintve nem a legnépesebb az idei versenyek között. Elég, ha csak az októberi pirtói nappali egyéni OB mintegy ezer futóját, vagy a Homokháti Hungária Kupát említem. S ráadásul a külföldiekhez képest viszonylag kisebb a magyarok aránya. Talán túl drágának tartják? Esetleg a munkanappá nyilvánított szombat az oka? Vagy a másutt szokásosnál, itt kevesebb kategóriában adnak kedvezményt a nevezési díjból? Mellesleg a legdrágább magyarországi verseny az eddigi 47 éves tájfutó múltam során a pécsi Tájfutó Mesterek Világbajnoksága, a WMOC volt. De hiába volt jó – mert az volt! – annyi pénzt mégsem ért meg. A legkedvezőbb ár és értékarányú pedig versenyzői szemszögből a már említett Homokháti. Azt nehéz lesz túlszárnyalni!

Rumi Zoárd SPA

A jelenhez visszakanyarodva, a Tabáni Spartacus Gyalog László vezette szakértőgárdája a Csákvárhoz közeli Vaskapuvölgyben építette fel a versenyközpontot, centrumában a gánti Vértés Vendéglő Piroska néni-jének büféjével. Az itteni terep talán már a külföldiek előtt is ismert – de jó. A térképet a Nagy Öreg, Rezes, azaz Schönviszky György készítette és összevetve a két évvel korábbi kiadással, felfedezhetők eltérések. Új neveket is találtak ki hozzá, így vált Zoli-bérc, Pistihajtás és Tódor-völgy az egyes kivágatok azonosítójává.

Az első nap Gyalog Zoli pályáinak rafináltságát több kategóriában is a sokszor feltűnően nagy időkülönbségek mutatják. Lehetett keverni, hibázni bőven. Pedig a szinte tavasziasan enyhe, derült futóidőnél jobbat nem is kívánhattunk volna. Ami szerintem különösen megnehezítette a tájékozódást, az a pontsor nélkül ábrázolt jelleghatárok felismerése, értelmezése volt. Elsősorban a ligetesk és tisztások váltogatásainak beazonosítása okozott számomra nehézséget.

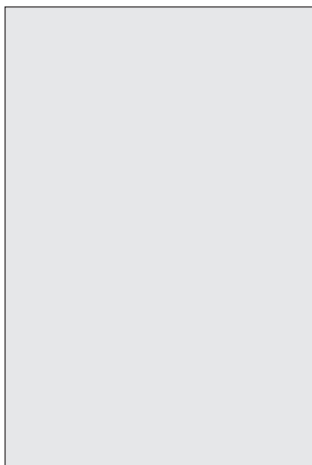

Schulek Iringó FMT

Lehet-e mezőn tájfuntni?

Másnap, Máthé Pista alkotásai még ellentétebb véleményeket szültek a sok pályában nyílt, füves területeken átvezető szakaszok dominanciája miatt. A Dr. Kocsik Árpi szpikerünk által megszólaltatott Boros Zoltánnak például tetszett, hogy messzebb látva a távolabbi tereptárgyak megkönnyítették az iránytartást. A vértesi Takács Csaba szerint viszont a mezőkön való szaladgálás nem is tájfunthozás. Hallottunk külföldi résztvevőt dicsérni a versenyt, magyar győztest megköszönni a rendezők jó munkáját, másik magyart meg szidni a bozótost. Hát tessék itt igazságot tenni!

Az eredményhirdetésen több külföldi sportoló is kapott érmet. A felnőtt A kategóriákban például mind a nőknél, mind a férfiaknál leteperték a hazai mezőnyt. Különösen a női verseny kirívó, miután Alexandersson Tove (OK Stora Tuna) mindkét napot nyerte, s az első öt óriási előnyvel. Pedig saját bevallása szerint akkor sokat hibázott. A férfiaknál az első napon még Kisvölcsy Ákos örülhetett,

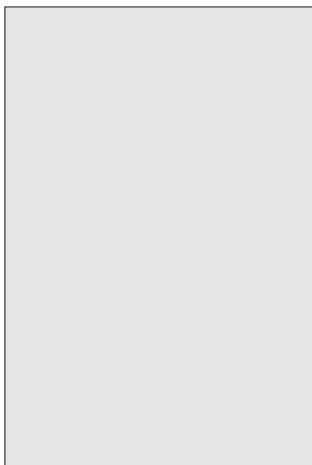

Balázs Otília SPA

másnap azonban Stanfel Matjaz (Ris Delnice) fordítani tudott.

A rendezők a korábban elhunyt társaik tiszteletére több emlék-futamot is kiírtak:

F 21 Balogh Tamás (nyerte: Stanfel Matjaz), F 35 Tarjáni Tibor (Marosffy Dániel),

Bartus Petra JMD

F 60 Csurgó Mihály (Boros Zoltán), F 65 Peiker György (Horváth Béla), F 70 Óhegyi Albin (Gehrmann Peter), N 16 Szentpétery Ákos (Balázs Otília). Saját kategóriámban, F60-ban Boros Zoli és Bikki Sanyi külön párosviadalt vívott. Végül mind-

két nap és összetettben is néhány másodperccel Kapitány vitte el a pálmát az idén három országos bajnoki címet is nyert friss nyugdíjas Bikki előtt. A többiek, velem együtt, meg sem tudták közelíteni őket. Én az első etappon még megcsíptem a harmadik helyet, pedig a 86 kódú jellegfa pontra nagyot hibáztam. Vasárnap azonban nagyon korán rajtolva több helyütt is elvesztettem a fonalat. Akadt olyan pontom is (az is jellegfa, 133 kóddal) amit én csenevészége miatt nem is ábrázoltam volna zöld körrel, bóját meg végképp nem tettem volna rá.

Összességében azért nem csalódtam, s vélhetően a mintegy hatszáz induló többsége sem. És még sokkal tovább is élveztem volna a cél környéki forгатagot, ha nem űz el a zenének mondott hangos zajszenyezés.

Kovács Attila, Zöld Sportok Clubja, Miskolc
Fotó: Máthé István

Graffic-Com

EGER NAGYDÍJ

Minden évben szoktam nevezni az Eger Nagydíjra, mert a bükki terepet imádom és a rendezés is többnyire jó. Az idei Eger Nagydíj programja már előre tetszett, az első napi városi verseny, ahol majdnem minden pályát levittek az érsek-ség pincéjébe, különös cseme-gének ígérkezett. Az igaz, hogy a vasárnapi terep úgy rémlett nekem, mintha a Bükk legszin-tesebbjei közé tartozna, de így is örömmel vártam a megpróbálta-tást. A nevezők között rengeteg külföldi is volt, többek között Peo Bengtsson nagy busznyi turistája és az, hogy a második nap kiemelt verseny volt, jó versenyt ígért.

Sajnos a verseny mindkét napján értek nagy csalódások, de kezd-jük azzal, ami tetszett. A térkép mindkét nap jó volt. A pályák szintügy. Mondjuk igaz, hogy a vasárnapi pályám 2900 métere 160 m szinttel egy kicsit kemény volt, de hát az az én problémám, hogy nem vagyok olyan kondi-ban ami ehhez a terephez fel-tétlenül szükséges. Ugyanakkor láttam mások pályáit, amelyek a térkép másik oldalán futottak, és ahol nem volt annyi szint, de az igazán érdekes és technikas rész az a térkép meredek nyugati felén volt, ahova az én pályám elvitt és így nem volt semmi kifogásom.

A rendező gárda, élükön Fekete Zoltánnal, segítőkész és barát-ságos volt, és amikor este fel-hívtam őket, hogy elvesztettem egy kis táskát, aranyosan sokáig keresték, hátha meglesz.

Mindennek ellenére sajnos a 2011-es Eger Nagydíj, mint egy rosszul vagy alig szervezett ver-seny fog megmaradni az emlé-kezetünkben. Az első probléma

már a jelentkezésnél kezdődött. Állítólag sok volt a napi neve-zés, és ez tényleg nyomást gyako-rokhat a jelentkezetésre, de itt nemcsak erről volt szó. A sor már majdnem kétszer ment körbe a célsátor körül és ennek ellenére valahogy a jelentkezető személyzet nem tűnt túl gyors-nak. Úgy láttam, hogy nincs elég számítógép és nem túl sokan értenek igazán a jelentkezete-téshez. Ugyanakkor a szállást nem adták hozzá a számlákhoz, így azért futás után újra kellett sorbanállni, amikor a kiolvasá-s-hoz kellett volna mindenki és minden számítógép.

A rajt az szintén az abszolút káosz hangulatában zajlott. Először is a rajt fentiek miatti csúsztatása fél órával már elég későn lett eldöntve és még később kom-munikálva. Így sokan (köztük

én is) ott álldogáltunk sokáig, mert nem sok értelme volt visz-zszamenni a célba mire kiderült a késés. Végül még 5 perccel többel csúszott a rajt, mint mondták, amit később vontak le az időkből. Ami úgy a jelentkezésnél és a kiolvasásnál mázli volt a korai rajtidőm miatt, azt megettem a rajt körüli káosszal és a plusz 5 perccel. De legalább nem kellett hosszan sorbanállnom a kiol-vasásnál, mint a mezőny zömé-nek. De térjünk csak vissza a rajtba. Ott is voltak személyzeti hiányosságok. A két ifjú hölgy, akik nem látszottak rutinosnak az ilyesmihez és csak egy szál rajtlistájuk volt, nem nagyon bírták az iramot, amikor sok-szor majdnem húszan is rajtol-tak egyszerre percenként. Míg én vártam a rajtomra, csak arra koncentráltam, hogy nehogy

később indítsanak engem, mint a valós rajtidőm. Ezalatt, komolyan, mindenki akkor rajtolt, amikor akart, mert a rajtszemélyzetnek igazából fogalma sem volt, hogy ki, miért, hogyan és mikor lépett be bármelyik rajtkockába. Később lehet, hogy javult a helyzet, de amíg én ott voltam, kizárólag a versenyzők becsületén múlt, hogy ki mikor rajtolt. Egy sajnálatos mellékhatás az én szempontomból az volt, hogy ebben a káoszban csak arra tudtam koncentrálni, hogy jókor rajtoljak és teljesen elfelejtkeztem bekapcsolni és elindítani a Garmin órát.

A célban én még szerencsés voltam, mert elég korán befutottam, amikor még nem voltak hosszú sorok. Nem úgy a versenyzők zöme, akik akkor futottak be, amikor a kiolvasás már hihetetlenül lassú volt és emiatt rengeteg versenyző már fázott és úgy érezte, hogy egyáltalán nem mozog a sor. Ebből kifolyólag, sajnos jóformán semmiféle eredmény nem lett kirakva az első napon, legalább is addig, amíg én ott voltam, ami viszonylag későig volt. Minden rendező a problémák megoldásán és a szállás kiosztásával foglalkozott, így nem maradt senki (gondolom én) aki nyomtatott volna eredményeket. Sajnos problémák adtak bőven. Először a plusz 5 perccel kellett kijavítani, aztán többeknek voltak problémáik a pillangóikkal, ahol annak ellenére, hogy jól fogták és a helyes sorrendben futották le a saját pillangóikat, a számítógép diszkózta őket. Előbb utóbb minden probléma meglett oldva, hiszen a rendezők teljesen rugalmasak és pozitívak voltak, de sok minden akadózott amiatt, (legalább is nekem úgy tűnt), hogy nincsenek elegendő sok-sok feladatra.

Nem akarom tovább sorolni a problémákat, mert azt hiszem már a fentiekből is kitűnik, hogy rengeteg volt belőlük és, hogy a versenyzők élvezetét komolyan negatív irányban befolyásolták. Talán csak egy további jó húzást muszáj megemlítenem, amely következtében azt hiszem megjavítottam a 600 méteres szenior hegyifutás világrekordját. A vasárnapi null idő mindig 10 óra volt. Én nem hallottam a változtatásról szombaton, bár egyesek szerint már akkor bementék. Lehet, hogy akkor már kint futottam, vagy addigra már hazamentünk. Az Interneten megnéztem mindent még vasárnap reggel is (keresve az eredményeket) és ott is 10 óra volt. És a cél területen sem hallottam erről, mert a kocsiban pihentem, meg öltözködtem, és nem tartózkodtam sokat a hangosbemondó közelében. 80 perccel a rajtom előtt, hála az égnek már teljesen beöltözve hallottam meg egészen véletlenül, hogy 9 órára lett átrakva a null idő. Hát bemelegítésnek se volt rossz a vágta, amivel elhúztam a csíkot a rajt felé. Még a Garmit is felraktam és még be is kapcsoltam időben, hogy működjön. Később hallottam egy humoros történetet valakitől, aki üldögélt a célterületen egy nagyobbacska szlovák csoport mellett, amikor valaki jött, mondott valamit szlovákul, miután az egész banda föluggrott, mintha bolha csípte volna őket, azonnali sztriptízt rendeztek, pánikszerűen fölöltöztek és elhúzták a csíkot. Az olvasóra hagyom, hogy mi lehetett az, amit nekik mondtak.

Szóval, hogy lehet ezt a rengeteg rendezői bakit (és ez közel sem volt az összes amit itt leírtam), megmagyarázni? Hiszen az Egri Spartacu SE rendezett már sok jó versenyt, még ilyen

nagyot is minden probléma nélkül. Mi történhetett? Talán egy pár tapasztalt öreg róka átigazolt és hiányzott az ő segítő kezük? Talán túlvállalták magukat az Eger Nagydíj és a MEFOSZ együtt rendezésével? Talán rosszszul ítélték meg úgy a személyzet, mint a gépezet mennyiségét ahhoz, hogy zökkenőmentesen menjen minden? Mi nem tudhatjuk, hogy melyik vagy talán mindegyik volt az ok. De az biztos, hogy 2011. október 23-án csúnyán leégett a magyar tájfutás. Nemcsak a magyar tájfutók szemében, de sajnos a külföld előtt is. Peo Bengtsson nem akárci és lehet, hogy ezentúl kétszer meggondolja majd, hogy hozzon 60-70 tájfutót magyar versenyre, hiszen van elég más verseny ilyen időtájt még a környező országokban is. Nem szóval arról, hogy egy kiemelt versenytől még meglepőbb ennyi rendezési hiba és meggondolatlanság, még akkor is ha segítőkészen és szorgalmasan javítottak minden problémán, mint például a vasárnapi új rajtidők kiosztása azoknak, akik lekésték a rajtjukat.

Úgy hallottam, hogy egyes rendezők úgy reagáltak a kritikákra, hogy akkor nem rendeznek többet Eger Nagydíjat. Nagyon remélem, hogy ez csak egy hirtelen, negatív és stresszes reakció volt. Az igazán jó és nagy ember bevallja, amikor hibázott és legközelebb jóváteszi a bibit. Én személy szerint hiszek ebben, mert nem létezik, hogy egy olyan jó csapat, mint „Fekeszék”, ne tudna ezen javítani. Már most megmondom, hogy ha még élek és tudok futni, jövőre be fogok nevezni az Eger Nagydíjra. Természetesen csak akkor tudom ezt megtenni, ha megrendezik, amit nagyon remélek.

Grant Júlianna

ÚJABB ÖT ÖSSZETETT BAJNOK MINIMÁLIS ÖSSZPONTSZÁMMAL

A cikksorozat korábbi részeiben azoknak a fényképe jelent meg, akik az ONEB előtt minimális helyezési pontösszeggel már megszerezték az összetett bajnoki címet. Öten voltak, s az ONEB előtt további 9 fénykép közlését készítettük elő, merthogy 10 versenyző (köztük F75-ben Nyögéri Imre /KST/ és Dudás István /OSC/ egymás ellen) szerette volna a lehetséges legkisebb helyezési pontszámmal megszerezni a bajnoki címet. Nos, ez öt versenyzőnek sikerült: F45-ben Viniczai Ferenc és F55-ben Balla Sándor /HSE/ negyedik idei bajnokságukat nyerték, a többi kategóriában a nőknél N40-ben Wengrin Ágnes /TTE/, N55-ben Horváth Magda /TTE/, a férfiaknál F75-ben Dudás István /OSC/ szerezték meg idei harmadik elsőségüket. (Fényképeiket ezúttal is a TÁJFUTÓ ARCOK képgalériából vettük). Az F40-ben ill. F50-ben győztes Hajdu Martin /TTE/ ill. Muliter Gábor /HSE/ főlányosan, 5 helyezési ponttal maradt el a minimális pontösszegtől a 65 évesek kategóriáiban Bozán György /HSP/ ill. Korik Vera /PSE/. A további négy kategóriában a győztesek: N35: Rostás Anikó /KAL/, N60: Hegedüs Ágnes /BEA/, F35: Borbás Nándor /KAL/, F60: Boros Zoltán /HSE/.

Az összetett bajnokok statisztikájában érdekesség: az 1995-től megrendezett 17 bajnokságon Balla Sándor a MAC ill. a KFK tagjaként

valamennyi bajnokságon kategóriája legjobbjá volt.

A férfiak között még hárman értek el 10, vagy annál több összetett bajnoki címet: Gyulai Zoltán /MSE/ 12, Dudás István /OSC/ 11, Balla Sándor /KOB, KTK, HSE/ 10.

A nők között Kármán Katalin /egyesületei: FAB, KOB, KTK, HSE/ 13 összetett bajnokságot szerzett (N35-ben 5, N40-ben 3, N45-ben 4 alkalommal, idén N50-ben első alkalommal), öt 10-10 elsőséggel Horváth Magda /TTE/ és Korik Vera /PSE/ követi.

Az MTFSZ honlapon az Összetett Bajnokság végeredménye megtekinthető.

Az MTFSZ tévégi közgyűlésén az 1-6. helyen végzetek a Szenior Bizottság emléklapját kapják (az egyesület képviselőjének átadott borítékban).

EGYESÜLETI BAJNOKI PONTVERSENY

A HSE/TTE párharc már az ONEB előtt eldőlt, az őket követők a 3-6. helyekért küzdöttek. A harmadik helyet nagy küzdelem után a BEAC szerezte meg, mindössze 3 ponttal előzte meg a 6-ik helyen végzett OSC-t. A 4-5-ik helyre azonos pontszámmal a PVS és ETC került. Az élcsoport végeredménye (zárójelben az októberi bajnokságokon szerzett bajnoki pontok): 1. HSE 293 (47+14+18), 2. TTE 238 (38+19+ 6), 3. BEA 112 (11+16+ 1), 4. PVS 110 (12+15+11), 5. ETC 110 (14+14+ 7), 6. OSC 109 (18+ 7+ 1), 7. HSP 94 (16+19+ 3), 8. HER 91 (14+ 3+ 1), 9. PSE 91 (13+ 8+ 0), 10. PVM 88 (11+10+10) pont. A teljes listán 56 egyesület szerepel. A kiírás jól vizsgázott: mindössze egy helyen nem lehetett eldönteni a holtversenyt: az 52-53-ik helyen végzett két egyesület /FMT és SKS/ egyaránt az OREB-en szerzett 2-2 pontot.

Az 1-6. helyen végzett egyesületek és pontszerző versenyzőik részére az emléklapok készülnek, átadás az MTFSZ közgyűlésen.

F45: Viniczai Ferenc /PVS/

F55: Balla Sándor /HSE/

N40: Wengrin Ágnes /TTE/

N55: Horváth Magda /TTE/

F75: Dudás István /OSC/

Agg

A PVSZK NYERTE A BAJNOKI PONTVERSENYT

A tíz lehetséges pontszerzési alkalom (a kilenc tájfutó OB és a középtávú tájkerékpár OB) közül nyolc alkalommal is a baranyiaiak szerezték a legtöbb pontot. Az előző években megszokott (és tavaly például hihetetlenül izgalmas hajrát hozó) PVSZK-SZVSE párharc helyett idén a Tabáni Spartacus lett a legfőbb kihívójuk. A nyári szünet előtt már jelentős előnyben volt a PVSZK, aminek egy részét az ősz során a budapestiek ledolgozták (nagy részt az általuk rendkívül komolyan vett bringás OB révén), ám a végén a pécsiek simán, 40 pont főrrel győztek.

A harmadik helyet – jelentős lemaradásban – a Szegedi Vasutas szerezte meg. A 4-6. helyen változatlan maradt a sorrend: Tipo TKE, Kőbányai Sirályok, Diósgyőri Tájfutó Club. Az előző évekhez képest több, összesen 36 tagszervezet szerzett legalább 1 bajnoki pontot. mtfsz.hu

	HOB	ÉOB	KOB	VOB	ROB	PCSB	ONEB	OCSB	EVB	MTBO	Óssz.
1. PVS	38	38	65	68	55	75	56	61	24	0	480
2. SPA	19	28	32	59	53	63	49	72	23	43	441
3. SZV	19	22	36	49	34	32	30	41	20	0	283
4. TTE	10	23	35	44	10	19	10	24	16	28	219
5. KST	16	11	21	32	21	40	18	33	9	16	217
6. DTC	16	15	21	30	8	22	20	44	1	27	204
7. ETC	20	12	11	13	21	16	22	19	0	0	134
8. MOM	5	8	9	14	17	24	17	21	7	0	122
9. SDS	6	0	1	17	6	31	4	21	11	9	106
10. ZTC	0	0	1	23	10	21	1	18	3	0	77
11. KAL	0	0	7	13	0	8	5	9	2	0	44
12. VBT	4	7	2	2	0	9	7	4	0	3	38
13. OSC	5	0	1	0	5	0	0	0	0	26	37
14. GYO	2	0	1	6	0	16	0	9	0	0	34
15. GOC	0	0	0	6	0	11	0	10	0	0	27
16. JMD	1	0	0	7	1	3	4	5	0	0	21
17. MSE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	19	19
18. FSC	0	0	4	0	3	4	3	4	0	0	18
19.=ESP	0	0	0	0	4	7	0	5	0	0	16
19.=HTC	0	2	0	0	0	2	4	8	0	0	16
21. SMA	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12	12
22. TSE	4	0	0	5	0	0	1	0	0	0	10
23.=THS	0	0	0	5	0	2	0	0	0	0	7
23.=MAT	0	0	0	5	0	1	1	0	0	0	7
25. STE	0	0	1	0	3	0	0	3	0	0	7
26.=BEA	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	5
26.=BSC	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	5
28.=KOS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4
28.=VHS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4
30.=MEA	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	3
30.=ARA	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	3
32.=PAK	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
32.=PSE	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
32.=MAF	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2
35. THT	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1

AZ ELIT TÁJFUTÓK ELLENZIK AZ ÚJ VB PROGRAMOT

Ahogy arról már többször beszámoltunk, az IOF jelentősen megváltoztatná a világbajnokságok programját. A program változásával szeretnék a VB médiaképességét, elsősorban a televízió számára vonzó megjelenését növelni. Emiatt kerülnének a programba olyan versenyszámok, ahol a befutási sorrend adja a végeredményt (vadászrajt/tömegrajt), illetve jobban előtérbe kerülnének a rövidtávú versenyek (pl. egy vegyesváltó formájában).

Az IOF elnöksége a javaslatok szövetségek általi véleményezése után az alábbi sarokpontokat rögzítette:

- a VB évenként azonos programmal megrendezett esemény maradjon;
- a versenyszámok száma maximum öt legyen;
- a selejtezők elhagyása támogatandó, a részletes szabályozást később dolgozzák ki.

A szeptemberi csehországi Világ kupa hétvégén Eva Juřeníková szervezett egy találkozózt, amin rajta kívül tíz elit tájfutó (köztük kilenc világbajnok) vett részt: Annika Billstam, Dana Brožková, Thierry Gueorgiou, Fabian Hertner, Daniel Hubmann, Helena Jansson, Carl Waaler Kaas, Minna Kauppi, Olav Lundanes, Matthias Merz. A fő problémájuk az új programmal, hogy hátrébe kerülne az egyéni feladatmegoldás, az újonnan bevezetendő versenyszámok nincsenek kellően tesztelve, és – bár fontosnak tartják a sportág fejlődését – túlságosan nagymértékűnek tartják a változtatásokat. Egyöntetű tapasztalatuk volt, hogy noha a nemzeti szövetségek felé jelezték véleményüket, azt nem továbbították az IOF felé. A helyszínen megfogalmaztak egy petíciót, miszerint a tervezett programmal nem értenek egyet, az IOF által elképzelt világbajnokságon nem akarnak rajthoz állni, továbbá szeretnének részt venni a döntéshozatali folyamatban.

„A versenyzők nagy része nem elégedett a tervezett programmal. Ezért döntöttünk úgy, hogy kimutatjuk az ellenérzésünket, és fogalmaztuk meg a petíciót. Meglepett, hogy milyen sokan és gyorsan csatlakoztak az aláírókhoz, de ez csak az első lépés. Nem csupán kritizálni akarjuk az IOF-et, hanem szeretnénk partnerként részt venni a világbajnoki program kialakításában” – nyilatkozta Juřeníková.

A dokumentumot a helyszínen 111 versenyző írta alá, majd a neten továbbiak (köztük Marianne Andersen, Anne-Margrethe Hausken, Pasi Ikonen tovább növelve a világbajnokok számát) biztosították támogatásukról. Jelenleg igyekeznek minél több ország top versenyzőinek véleményét begyűjteni, és abból kialakítani a „versenyzők vélemény”-ét. Emellett kéri a versenyzőket, hogy véleményüket juttassák el a nemzeti szövetség vezetőinek, és annak a személynek, aki szavazni fog a jövő évi IOF közgyűlésen.

mtfsz.hu

SZERENCSI ILDIKÓ ÉS KOVÁCS ÁDÁM AZ ÖSSZETETT BAJNOKOK

A felnőtt nőknél Szerencsi Ildikó az első három bajnokság megnyerése után már a sprint ezüsttel bezitósította az összetett bajnoki címet az ONEB eredményétől függetlenül. Az ezüstéremért a pécsiek csatáztak, végül Kelemen Bernadett a két őszi bajnokság megnyerésével egy helyezési ponttal megelőzte Péley Dorottyát. A férfiaknál is magabiztos lett Kovács Ádám elsősege, miután a tavasszal három bajnokságot nyerő Lenkei Zsolt Svédországra költözött. Itt is a második hely volt szorosabb, amit az őszre jó formába lendült Zsebeházy István húzott be két ezüstéremmel, a harmadik Kerényi Máté lett.

A gyermek kategóriában a lányoknál Viniczai Csenge valamennyi bajnokságot megnyerve győzött Gera Krisztina és Balázs Ottília előtt. A fiúknál Peregi Dániel - Dalos Máté - Mészáros Mátyás lett a sorrend elég szoros versenyben, érdekesség, hogy az első kilenc helyezett három klubból (DTC, SPA, ZTC) került ki. Serdülőben Weiler Virág - Szuroimi Luca - Liszka Eszter lett az első három, akik eléggé elhúztak a többiekől. A fiúknál Kovács Bertalan csak egy helyezéssel maradt el a lehetséges legjobbtól, a második helyen pontazonosság miatt csak az ONEB helyezés döntött Hajdu Szása javára Rác Zsolt ellenében. Az ifiknél a KST-s háziemecset Kinde Vanda nyerte Varsányi Kinga előtt, a harmadik helyre Rusvai Katalin ért oda; a fiúknál pedig Kazal Márton három arany + 1 ezüst kombinációja volt verhetetlen, Horváth Marcell és Tugyi Levente állhattak még dobogóra. Juniorban Kovács Filoména mindössze egy helyezéssel előzte meg Tóth Rékát, a harmadik Lajos Luca lett, a férfiakkal Baumholzer Máté uralta a mezőnyt, Liszka Krisztián és Bugár Gergely a további érmesek.

A teljes eredménylista elérhető a lap közepén az eredményeknél.

mtfsz.hu

KOVÁCS ÁDÁM ÚJABB HEGYIFUTÓ GYŐZELME

Október 7-9. között rendezték a háromfutamos oszt-rák versenyt: első nap 10 km, második nap egy hegyi maraton, harmadik nap egy félmaraton várt a mezőnyre. Ádám első nap 31:27.6 idővel állt az élen. A második napon három darab 14 km / 700 m kört kellett volna teljesíteni, ám a hóesés miatt úgy döntöttek a rendezők, hogy csak két kört kell futniuk a versenyzőknek. Ádám 1:55:53-mal a legjobb időt futotta a mezőnyben. A harmadik napi félmaratonon vadászrajt volt, ahol 35 mp előnye volt abszolútban a második indulóhoz képest, amit sikerült 1:45-re növelni, míg saját kategóriájában több, mint nyolc perc előnnyel végzett az első helyen.

A verseny honlapja: <http://tourdetirol.com> mtfsz.hu

**KÖZEL 24.000 RAJTHOZ ÁLLÁS,
100-NÁL IS TÖBB SAJTÓMEGJELENÉS,
CCA. 22M FT SZPONSZORI TÁMOGATÁS,
MAJD' 15M FT BEFIZETÉS AZ ORSZÁGOS KASSZÁBA
ÉS SZÁMTALAN BOLDOG MOSOLY – IGEN, EZ IS TÁJFUTÁS 2011**

Ha kíváncsi vagy a fenti számok hátterére - egy versenyrendezés kulisszatitkaira, szponzorálási lehetőségekre, gazdasági vonatkozásokra, akkor gyere el az MTFSz Marketing és Kommunikációs Bizottság által szervezett szakmai napra!

A helyszínek és időpontok:

2011. december 3. Pécs

2012. január 14. Debrecen

2012. február 11. Budapest

A szakmai napon az MTFSz Sportágfejlesztési stratégiában megfogalmazott alapelveknek megfelelően fórumot szeretnénk biztosítani a versenyrendezés kérdéseinek megvitatására, azzal a céllal, **hogy minél több magas színvonalú, eredményes, pozitív médiavisszhangot kiváltó tájfutó esemény** kerüljön megrendezésre Magyarországon. A gondolatébresztő előadásokat Kecse-Nagy Sándor (kommunikáci-

ós szakember, témája: szponzorszervezés), Paskuj Mátyás (közgazdász, sportmenedzser, témája: versenyszervezés) és Vonyó Péterné Szabó Réka (pénzügyi szakközgazdász, téma: versenyrendezés gazdasági háttere) tartják, akik többek között az idei Hungária Kupa és WMOC megrendezésében vették ki részüket a magyar tájékozdási futás „háttérmunkálataiból”. Ha kíváncsi vagy a tapasztalataikra, feltétlenül várunk a fenti délutánok valamelyikén. Gyere el és csináljunk minél jobb versenyeket! (A részvétel természetesen díjmentes, ám előzetes regisztrációhoz kötött. A szakmai nap megrendezéséhez helyszínenként minimum 10 fő részvételére van szükség. További információk és pontos helyszínek: az mtfsh.hu honlapon, valamint a 06-20-9521-022 telefonszámon kérhetők.)

Paskuj Mátyás. MTFSz Marketing és Kommunikációs bizottság vezető

CROSSWEAR

MÁSKÉPPEN, FÉLEZER INDULÓVAL...

Nyáron, egy déli kiránduláson követően a romániai lanosda, illetve a tőle néhány kilométerre lévő goronistei erdőben ismerkedtem meg az ottani tájfutó versenyek légkörével. Mostani szomszédolásom „Nyugatra”, Bécsbe vezetett, ahol október első hetében indította útjára a bécsi egyesületek szövetsége a WOLV (elnök: Werner Burmann, a szerz.) a „Schulcup” fővárosi diák tájfutó versenysorozatát, melyet ezúttal az Augarten hatalmas parkjában Thomas Hnilica, Rainer Burmann, Franz Glaner trió főszervezésében bonyolítottak le.

Perje Csaba Oskar (aki egyben a vendéglátóm is volt) az OLC Wienerwald Club tagja, ezúttal GPS technológiát alkalmazva készítette el a verseny M=1:5000 méretarányú parktérképét.

Csabával délelőtt még körbejártuk a várost, aztán ő az útjára ment, de figyelmeztetett, a 14 órára kiírt rajtidő előtt már délben gyalogolják ki a parkba, mely a lakásától alig pár méterre volt, mert nem biztos, hogy a nagyszámú nevező miatt marad számomra berajzolt pályatérkép. Így is tettem. Bár a megjelölt időben rajtam kívül egy árva lélek sem tette még tiszteletét a jelentkező sátonnál, már azt hittem, Csaba csak beetett.

Volt időm, s mivel az összes pályafelszerelés még ott virított a versenyközpontnak megjelölt sportpálya gyepszőnyegén, elmentem hát egy további órácskára sétálni a város másik részébe. Visszatérésem után, nem hittem a szememnek. Rengeteg diák – tanáraik kíséretében –, és mintha több lány lett volna, mint fiú, toporgott ott rajtjára várva.

Hát, ez igazi meglepetés volt! A tanárok minden induló részére kiosztották az iskolájuk birtokában lévő tájolókat, dugókat(!), majd öntevékeny rajtidővel, párban, olykor hárman is, lódultak ki a versenypályákra.

Végül, több mint ötszáz(!) álltak rajthoz. Ez nagyon szép szám.

Sőt...!

Meglepően kevés kieső csapatot találtam az eredmények között.

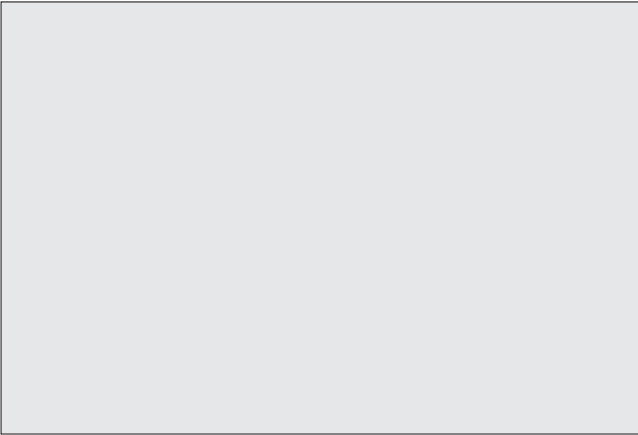
Az „Elit”versenyszám számomra kissé hosszú, nagyon gyors, sokpontos volt.

Jómagam már a második pontomnál megtorpantam, fatuskót kerestem, hirtelenjében nem is gondoltam, hogy benézzek a zöld x-el jelölt kunyhócska (!) belsejébe.

Később észleltem, hogy az osztrákok is, – tisztelet a kivételnek –, nem veszik figyelembe a tiltást, és átvágnak az olívia zölddel, lilával felülnyomott, zárt, elkerített, bár az is igaz, olykor nyitott kapukkal kecsesgető területeken.

Kezdő diákoknál talán ez még elnézhető, de felnőtteknél, szenior versenyzőknél, szerintem már nem (bár ilyen eset a hazai ROB döntőn is megesett). Célba vergődésem után láttam, hogy a tanáros, elit pályáról, mint egy mesebeli szörny érkezett meg az osztrák szövetség volt elnökének fia, a válogatott kerettag Erik Nillson Simkovic. Ő nem törődött a kiterő útvoalválasztással, ahol csak lehetett, közelített a légvonalirányhoz, így menetközben minden maszlag a futóruhájára tapadt. Szörnyen nézett ki, persze így is fölényesen nyert, majd tíz percet kaptam tőle. A „Schulcup” első fordulójának végén láttam egy másik térkép-rajzot is ugyanerről a terepről. Nem teljesen egyezett a kettő. Úgy látszik, itt sem veszik komolyan az ISSOM jelkulsot (lásd.: elektromos szekrény utólagos feltele a térképre, ... még ell. pont is volt!). A térkép ezúttal a nyomtathatóság miatt itt is határok közé lett szorítva. Véleményem szerint M=1:4000 vagy M=1:3000 méretarányban készítve a szélesebb sétányokon lévő gyönyörű fasorokkal további részletgazdagságot tudott volna

Schulcup versenypálya kísérek részére

Mintha több leány lett volna, mint fiú a versenyen

nyújtani a versenyzők számára, de céljának így is nagyon jól megfelelt. A verseny végeztével vendéglátóm elvitt a Duna-toronyhoz, ahol szintén ő készíti a jövő évi tavaszi osztrák sprint bajnokságra a térképet. Mint mondta, a

versengésre szívesen látja majd a magyar tájfutó klubok versenyzőit. A terep egyébként a híres ENSZ épület szomszédságában, csodálatos környezetben van.

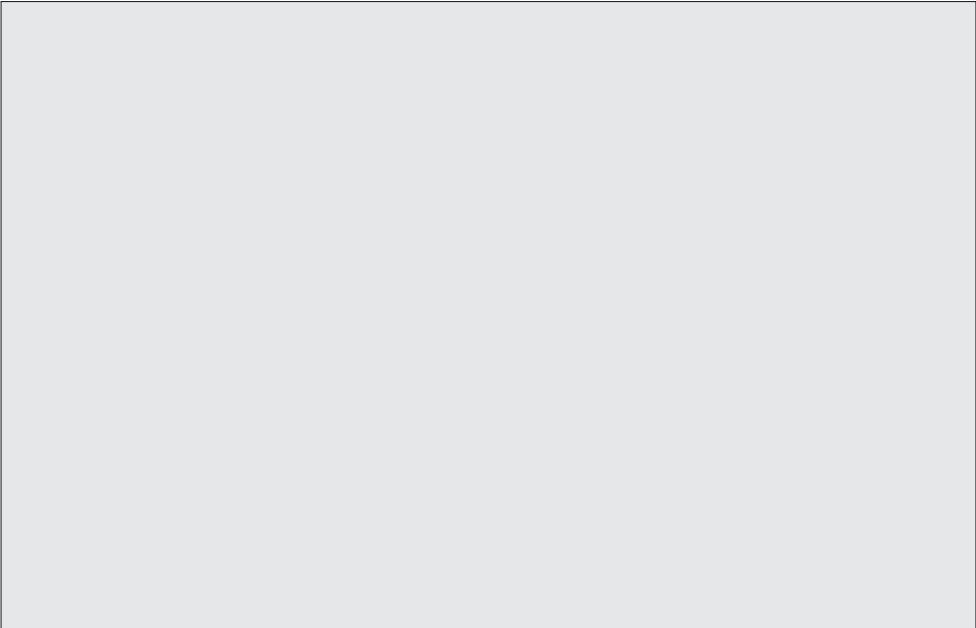
Visszatérve a diák tájfutó versenyhez: azt nem tudom, hogy

a miénknél szerényebb lakosság-számmal bíró Ausztriában végül mennyi tájfutó sportoló van, de annyi bizonyos, ha Budapesten lenne hasonló rendezvény, nem valószínű, hogy a szervezők ennyi résztvevőt tudnának mozgósítani. Szóval a sógorok a sportág népszerűsítése, a sulis tájfutás érdekében valamit másképpen csinálnak mint mi, és ennek előbb-utóbb bizony meglesz a gyümölcse.

Időközben az osztrákok a Schulcup második fordulóját is lebonyolították- ismét páros formában -, hasonlóan félezres indulólétszámmal (egy hazai versenyzőt találtam közöttük, Jankó Tamás személyében).

Szóval nem volt véletlen az első fordulóban indultak magas létszáma. Csak így tovább bécsiek!

Hazaiak, sprintet kedvelők, beneteket meg tavasszal vár a nyílt osztrák sprint tájfutó bajnokság a Duna parkban. *(Popey)*

Kedves Hegedüs Ábel!

Örülök annak, hogy akadt valaki, aki valamiféle méltatást, értékelést ír a könyvről. Köszönöm.

A Kritikájában sok az igazság; valóban hiányzanak a fényképek és a térképek, hiányzik egy leírás arról, hogy hogyan zajlik egy túráverseny, és az olvasó talán valóban úgy érezheti, hogy a táblázatokból is el lehetne hagyni. (Ez utóbbiról azonban nekem más a véleményem: mindegyiket fontosnak tartom, azért is készítettem el.)

A történeti részre vonatkozóan jelzett tévedések is valószínűleg fennállnak: én nem ellenőriztem Asztalos Gyuri bácsitól származó adatok, információk helyességét. Véleményem szerint azonban ezeknek a tévedéseknek, elírásoknak nincs igazán jelentőségük.

Ez a könyv ugyanis nem a nagyközönség, nem a tájfutók, hanem a túráversenyzők számára – nem tudományos igénnyel! – készült. Magam sem nagyon bíztam benne, hogy ebből egyáltalán kézbe vehető könyv lesz valaha. Inkább az volt a valószínű, hogy interneten lesz hozzáférhető. Az eredeti célom az volt, hogy mindenki, aki csak egyetlen alkalommal is szerepelt bajnok versenyen, megtalálja nevét, elért eredményét a könyvben és segítsen neki a könyv visszaemlékezni az adott versenyre. Ez a célkitűzésem – úgy gondolom – nagyjából teljesült. Ennek ellenére én sem vagyok teljes mértékben elégedett a könyvvel, csak azzal, amit nem én készítettem: az illusztrációkkal és a könyv külső borítójával. Ha most írnám, akkor már talán itt-ott másképp fogalmaznék, de nem hagynék ki semmit, inkább további részletekkel bővíteném.

El tudom képzelni azonban, hogy a könyv illusztrációi sokak számára érdekesebbek, többet jelentenek, mint maga a szöveg...

Valóban jó lett volna a könyvet sok képpel, térképpel kiadni, az egyes versenyeken vitát kavarázó eseteket elemez-

ni. Ha azonban csak annyi fényképet tartalmazna a könyv, amennyit magam összegyűjtöttem és minden verseny térképe benne lenne a könyvben a hozzá fűzött megjegyzésekkel, magyarázatokkal, akkor legalább 300 oldallal lenne a könyv terjedelmesebb. Ha még a szabályzatot is belevettem volna, – a szabályzat a verseny hivatalosnak tekintett honlapján (turaverseny.dmr.hu) egyébként megtalálható – az újabb plusz 50-60 oldalt jelentett volna. Ezen kívül sok versenyről részletesebben leírtam volna a saját véleményemet is, ami tovább bővítette volna a könyvet. Nyilván szívesebb lett volna így ez a kiadvány, de a fentebb leírtak teljesítésére egyszerűen nem volt mód: sem időm és sem energiám nem volt további információk beszerzésére és formába öntésére, valamint pénz sem a terjedelmesebb könyv kiadásának finanszírozásához.

Egy helyen ezt írja: „A versenyek leírása és értékelése a szerző emlékei és a(z) ottani) levelező lista alapján készült, a tizedik–huszadik táján annak, aki nincs benne nyakig a dologban, kezd unalmassá válni.” A mondat második részével egyetérték: aki nem érintett a túráversenyésben, bizonyára unalmasnak találja a könyvet. Ki kell azonban egészítenem: a versenyek történetét, értékelését nem pusztán emlékeim, és a levelező lista (ez vajon mi?) [tájfutóknál ez helyettesíti a fórumot – A szerk.] alapján írtam. Legtöbb esetben felhasználtam a rendezők önértékelését, a szövetségi ellenőrök írásos jelentését, és egyéb információkat is. A könyv nagyobbik részében pedig a versenyekkel foglalkozó fórumon olvasható véleményekből és megjegyzésekből idéztem. A sok, gyakran egymásnak is ellentmondó szubjektív véleményről csokorba gyűjtve próbáltam elérni azt, hogy az olvasó minél objektívabb lépést tudjon magának kialakítani az egyes versenyekről.

Sajnálatos félreértés, hogy Asztalos György az utókornak akarta volna rendezni a versenyeket. Ő azt írta le, hogy mindent elkövetett, hogy "ez a

hagyományos, bontott távú, megadott menetidős versenyformát megőrizsem az utókör számára.” A versenyeket azonban nyilván a versenyzők számára szervezte, mert az utókör számára ilyen tenni nem lehet.

Félreértésnek gondolom azt is, amit a tájfutókkal szemben alkalmazott ellenséges hangnemről ír. A két tábor (tájfutók, túráversenyzők) között az 1970-es szétválás óta nyilván van egy felfogásbeli ellentét, de én magam ellenségeséget sose tapasztaltam. Sajnálom, ha a könyvben írtakból ez lenne érezhető.

Sporttársi üdvözlettel

Horváth T. Csaba

Kedves Szerző!

Először is megemelem a kalapom a hatalmas munka előtt, amit elvégzett. Örömmel vettem levelét, mert nem mindenki reagált ilyen tárgyyszerűen, megértően.

Nincs köztünk lényegi véleménykülönbség, csak a dolgok súlyozásában: én mind könyvszerető és készítő minden leírt szót nagyon fontosnak tartok, valamint a könyv szerkesztését, kinézetét, összefogottságát is. Tehát egy internetre készült anyag nem könyv, ott mások a szerkesztési szabályok. És Asztalos György szavai is megjelentek, tehát súlyuk van, nem lehet könnyed bevezetőnek tekinteni. Az ellenőrzés, kiegészítés az egész munkához képest elenyésző idő lett volna.

Én egyébként azt javasoltam volna, hogy évente egy-két versenyt tárgyaljon részletesen, térképpel, vélemények ütköztetésével stb., a többit jóval rövidebben, talán csak a táblázatokban. És már pár tucat kép is nagyon fel tud dobni egy kiadványt, nem kell túl sok. Annak is nagyon örülök, hogy – amint egy másik levelében írja – a következő kiadványnál felhasználja a bírálatomban írtakat. Ez több, mint ami manapság egy hasonló esetben remélhető.

Írói társi üdvözlettel **Hegedüs Ábel**
Megj.: A fenti levelek a *Tájéoló* 11/7. számában (14. old.) megjelent *Könyvismertetésre reagálnak.*

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyzőpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytávok: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**November**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (november 20-a után)

11. 23. (sze) 16. parkverseny 3SZ (-) SI R: MOM Hsz. Kiírás a BTF SZ honlapon
11. 26-27. (szo-v) Mirelit és Zimankó Kupa /rR/ SI R: SMA Nh.: 11. 24. C: mirelit.zimanko@gmail.com vagy Koleszár Katalin (t: 06-30/500-4582). Nd: 800Ft/nap (FN-18, nyílt: 500Ft). T: 10.00 és 10.30 között a VK-ban (VK (szo): Brennbergbánya, Kultúrház, VK(v): Soproni Gyermek és Ifjúsági tábor). „0”-idő: 11.00. K: FN: 12C 14B 16B 18B 15-18C, 21BBr 40B 50B 60B + Nyílt + szalagozott gyerekpálya (ingyenes). Szállás (az 1. napi VK-ban sf. 500Ft/fő) kérhető. További szálláslehetőségek a honlapon. I: http://sopronitajfutas.hu/2011/MiZi_2011 honlapon. Megj.: a VK-k Sopronból a 3-as busszal érhetőek el.
11. 30. (sze) Ósforrás Kupa 3SZ (-) SI R: BÖF Hsz. Kiírás a BTF SZ honlapon
- Dec. 30 (péntek): BUÉK KUPA /-/ R: MOM. H: Budai hegyek. T: 9.30-10.30 között Hűvösvölgyi Nagyret, Bobci padjainál. Rajt: 10.30-tól. K: Női: 0-20, 21, 21+, Férfi: 0-20, 21, 21+. Nh.: Előzetes nevezés ajánlott! C: bobci@hotmail.com, vagy Borosznoki László 1126-Bp., Hollósy S. u. 20, fax: 06-1-3559290. Nd.: 500Ft/fő, dugóka 200Ft (a dugóka a rajtban és a célbaérkezésnél kell, a pályán zsíros kréta lesz). Egyéb: A versenyen mindenki saját felelősségére indul. 10 cm-nél nagyobb hó és -20 Co-nál kisebb hó esetén a versengés elmarad.

Szezon utáni események

TTEV –X. évfolyam (A szervezésről Kerényi Dénes levelét közöljük) Ezen a télen az edzések szervezője Somlay Gábor lesz. (Legnagyobb sajnálatomra a munkám miatt egyelőre nem tudok érdemben ezzel foglalkozni.) A pályakitést – és a felvezetés oroszlanrészét – mint eddig, továbbra is Páhy Tibor fogja végezni. Két terep már most kistekkelve várja a tájfutókat (a korábbi évek elmaradt edzései nyomán). Az időpontok egyeztetése az erdészetekkel még folyik, információk a szokott helyen (a Lazarus tájfutó levelező listáján) lesznek olvashatók.

Jan. 21. (szombat) Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokság <http://www.btfisz.hu/>

Jan. 22. (vasárnap) Ripszám Henrik emlékverseny a szokásos helyszínen (Hűvösvölgy, Gyermekvasút végállomás). 9.45-től korszorulás, a verseny „0”-ideje: 10.00. Eredményhirdetés kb. 12 órakor a Ripszám emléktáblánál.

Ariadne versenyek (Információ Szabon Jánostól):

Dec. 10 (szombat) ARIADNÉ a Kakukk-hegyen Rend.: KOS tel: 395 4092 T: A KFKI-nál, a 21 busz végállomáson 10:00 - 10:30 között. Rajtolás 10:30-tól Pályák: 1400 m (5 e.p.) 3000 m (5 e.p.) 4400 m (10 e. p.). Nev.díj 400 Ft/fő, 14 év alatt 200 Ft/fő, gyerekekkel a kísérők díjmentesek. Tájélo, SportIdent kölcsönözhető, 200 Ft + igazolvány.

Jan. 7 (szombat) ARIADNÉ a Zugligetben Rend.: KOS tel: 395 4092. T: Az iskolánál, a 28 busz végállomáson 10:00 - 10:30 között. Rajtolás 10:30-tól Pályák: 1400 m (5 e.p.) 3200 m (5 e.p.) 4600 m (10 e. p.). Nev.díj 400 Ft/fő, 14 év alatt 200 Ft/fő, gyerekekkel a kísérők díjmentesek. Tájélo, SportIdent kölcsönözhető, 200 Ft + igazolvány.

Feb. 4 (szombat) ARIADNÉ a Sváb-hegyen Rend.: KOS tel: 395 4092. T: A KFKI-nál, a 21 busz végállomáson 10:00 - 10:30 között. Rajtolás 10:30-tól Pályák: 1000 m (5 e.p.) 2500 m (5 e.p.) 3500 m (10 e. p.). Nev.díj 400 Ft/fő, 14 év alatt 200 Ft/fő, gyerekekkel a kísérők díjmentesek. Tájélo, SportIdent kölcsönözhető, 200 Ft + igazolvány.

Márc. 3-4. (szo-v) Tavaszi Boróka Kupa <http://www.astrois.hu/boroka>

3SZ versenyek 2012-ben

A versenysorozatról lásd a következő címet:

<http://mono.eik.bme.hu/~vanko/tajfutás/3sz/3SZ2012verseny Naptar.xls>

Tervezett program március elejéig:

	időpont	név	klub	kontaktszemély	terep
1.	febr. 15.	Sirály Kupa	SIR	Kovács Zoltán	?
2.	febr. 22.	Évadnyitó	Bimahev	Hegedűs Ábel	Kiscell
3.	febr. 29.	3SZ/3.	TTE	Mihácz Zoltán	?
4.	márc. 7.	3Sz/4.	HSP	Lenkei Győző	Margitsziget

(A versenyek kiírása felkerül a BTF SZ honlapjára ill. a levlistára).

VIRTUAL ORIENTEERING, AVAGY TÁJFUTÁS OKOSTELEFONNAL

Bevezetés

Az utóbbi években már sokat olvashattunk az okostelefonokról, de részemről magas árak miatt leginkább luxus játékszerként tekintettem rájuk. Idén nyáron viszont jelentős áresés következett be, ami azt eredményezte, hogy a leegyszerűbb Androidos mobiltelefonokat már gyakorlatilag ingyen adják a szolgáltatók a legolcsóbb okostelefon előfizetések (hanghívás + adatforgalom egy előfizetésben) esetén is. Ezen felbuzdulva úgy döntöttem, hogy haladok a korrall, és okostelefonra váltok. Miután rájöttem, hogy már az alsó kategóriás Androidos telefonok is rendelkeznek GPS vevővel, térképoltasóval, sőt mágneses iránytűvel (beépített magnetométer) is, így adódott a következtetés, hogy akár tájfutásra is alkalmasak. Az Internetes keresőbe beírva az Android és Orienteering kulcsszavakat a Virtual Orienteering honlapja jelent meg az első találatok között. Ez egy olyan tájfutó játék, ahol a pályát ténylegesen teljesíteni kell a terepen, mindössze a pontok virtuálisak. A pontfogásokat a mobiltelefon GPS vevője igazolja.

A játék menete

Aki ki szeretné próbálni a virtuális tájfutást, annak először regisztrálnia kell a www.vorienteering.com honlapon, majd ezt követően a mobiltelefonra telepíteni a Virtual Orienteering alkalmazást, amely jelenleg Windows mobile és Android platformokon érhető el. A honlapon a rendszer használatáról részletes oktatófilmek találhatók angol nyelven.

Aki saját pályát szeretne létrehozni, az a honlapon található pályaszerkesztőben teheti ezt meg a Google maps térképen. Aki más által már korábban kitűzött pályát szeretne teljesíteni, annak is célszerű ezt a honlapon tanulmányoznia, és kinyomtatni, mert a telefonon nagyon rossz felbontásban jelenik meg a pálya, és rányagítani sem lehet.

A pálya előkészítése után a telefonos alkalmazásban kell rákeresni a tartózkodási hely közelében lévő pályákra, és kiválasztani a teljesítendő pályát. A pálya letöltése után indulhat a játék. Az indításnál figyelmeztetést kapunk, hogy kapcsoljuk be a telefon GPS vevőjét, ha ezt még nem tettük volna meg. Ezután egy női hang felszólít, hogy menjünk a rajt helyére. Ebben segítségünkre van a térkép nézet, ahol a pályát és saját pozíciónkat is láthatjuk, valamint a tájoló nézet, amely a rajt irányát és távolságát mutatja.

A rajt elérése után megjelenik a képernyőn a Start gomb, amit megérintve elindul az időmérés. Ezután minél rövidebb idő alatt teljesíteni kell a pályát a pontok helyes sorrendben történő érintésével. A pálya teljesítése közben is választhatunk a térkép és a tájoló nézetek között. Az egyes pontok érintését egy képernyőn megjelenő felirat, illetve egy hangbemondás jelzi. Ezen túl a képernyő alján a már érintett pontok helyén egy kis bója jelenik meg. Ha az összes pontot sikeresen megfogtuk és beértünk a célba, akkor megáll az időmérés, és szóban is gratulál az alkalmazás. Az már csak ráadás, hogy a pálya teljesítését a

Facebook-on és a Twitter-en is automatikusan közzétehetjük ismerőseink számára.

Első tapasztalatok

Eddig két pályát hoztam létre. Az első a Budapest, Margitsziget, amely 10 ellenőrzőpontot tartalmaz, és erdős részeket is érint. Ennél azt tapasztaltam, hogy a sok ellenőrző pont miatt a térkép nézet eléggé olvashatatlan a telefon kis kijelzőjén (lásd mellékelt ábra), így inkább végig a tájoló nézetet használtam. Ezen kívül a lombtakaró alatti szakaszokon nagyon akadózott a GPS vétel, ami a pontfogásokat is nehézkessé tette.

Emiatt a második Budapest, Muegyetem pályát könnyebbre készítettem. Ez csak 4 ellenőrzőpontot tartalmaz, és nincs lombfedettség sem. Itt már használhatónak bizonyult a térkép nézet is, és a GPS vétel is stabilabb volt. A pálya teljesítését viszont túlzottan megkönnyítette, hogy már a pontok tényleges elérése előtt kb. 20 méterrel igazolta a rendszer a pontérintést. A rendszer jelenlegi állapota mellett tehát az optimális nehézség valahol a két próbapálya között van.

Tipppek a rendszer használatához

- 5-6 ellenőrzőpont elegendő. Ennél bonyolultabb pálya már nehezen áttekinthető a telefonon kijelzőjén a térkép nézetben.
- A szomszédos pontok távolsága legalább 150 méter legyen, mert közelebbi pontok esetén hibát jelez a pályaszerkesztő.
- A pontok környezete lehetőleg lombtakaró nélküli helyen legyen, hogy ne legyen gond a GPS jelelősséggel.
- Az egyes átmenetekben legyen útvonalválasztási feladat, mert teljesen nyílt terepen elegendő a tájoló nézetben

figyelnél a következő pont irányát és távolságát, és így nem marad szellemi kihívás.

- A pálya teljesítése előtt a www.vorienteering.com honlapon érdemes tanulmányozni és kinyomtatni a pályát, mert a telefon kijelzőjén nagyon rossz a térkép nézet felbontása, és ránagyítani sem lehet.

- A pálya teljesítésének megkezdése előtt a telefon képernyő automatikus kikapcsolási késleltetését állítsuk a legmagasabb értékre, mert kikapcsolt képernyő esetén nem működik a pontérintés igazolása.

- A telefon GPS vevőjének bekapcsolása után több perc szükséges, amíg a GPS kellő pontossággal jelzi a helyzetünket, így legyünk türelmesek a pálya megkezdése előtt.

Konklúzió

Az alapelv, miszerint nem szükséges valódi ellenőrzőpont, és a pontfogást a GPS igazolja mindenképpen nagy távlatokat nyit. Minden rendező olyan versenyről álmodik, ahol nem kell felvezetni és bontani, valamint az ellopott SI dobozok miatt aggódni.

A rendszer jelenlegi megvalósítása azonban még korántsem alkalmas komoly tájfutó versenyek megrendezésére. A leggyengébb pont a térkép megjelenítés, ami egyelőre csak a Google map térképet tudja kezelni, és annál sem teszi lehetővé a nagyítást.

Ugyanakkor érdemes próbálgatni az új technológiát, hiszen már mostani formájában is alkalmas kisebb edzésfeladatnak, illetve jól használható eszköz a sportág népszerűsítésére. Ne feledjük, hogy a fiatal korosztályokban már most is milyen elterjedt az okostelefonok használata, illetve azt, hogy ezen a felületen lehet őket

a leghatékonyabban megszólítani. Ezért mindenkit arra biztatok, hogy próbálja ki ezt a rendszert, és a saját lakókörnyezet környékén létrehozott pályát népszerűsítse a környékbeli fiatalok között.

Érdemes még megjegyezni, hogy a honlapon rendelkezésre álló információk alapján a rendszert Romániában fejlesztik, és ott már egy tájfutó verseny kísérő futamaként virtuális tájfutó versenyt is rendeztek.

Funkwerk

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (4)

Nem is erre akartunk jönni –
Pamír highway

A nászutas pár, Zita és Árpi átro-
bogott Iránon, Üzbegisztánon, és
már Tadzsisikisztánban, a Pamírban
jár. Mindenhol találkoznak valami
rácsodálkozni való szokással, étel-
lel, itallal, furcsasággal, és persze
hasonszórú világjáró turistákkal.
Már minden országban ügyelnek
rá, hogy gyorsan megtanuljanak
pár szót az aktuális helyi nyelven,
bár pár nap múlva megint egy újat
tanulhatnak. Néha nekik is sikerül
ellenszolgáltatást nyújtani szállás-
adóinak, leginkább informatikai
téren. A nyárból lassan átérnek
a télbe, ráadásul mindezt 4000
m-en, ezért téliesítették felszere-
lésüket, amivel persze nagyobb
málha is jár. Mostanában többet
kellett adminisztrációval, regisz-
trációkkal, szállásigazolásokkal,
vízumokkal törődniük, és több-
ször közlekedtek busszal, vagy
dzsippel, hogy határidőre elér-
jenek a követésekre, a határra.
Hogy elkerüljék a drága repülő-
utat, a Pamíron át mennek Kínáig.
Találkoznak kellemetlenségekkel
is, korrupcióval, átveréssel, csalás-

sal, és van, ahol nem túl élvezetes
a kerekedés az irdatlan forgalom
és a rengeteg bűdös teherautó
miatt. Mindketten túl vannak
már egy-egy hasmenésen, és Árpi
kipróbálta Üzbegisztán fogorvo-
si szolgáltatásait. A sok kedves,
segítőkész ember mellett nehezen
viselik a kellemetlenkedő, tola-
kódó helyieket. Irigylésre méltóan
jól, nagyon tudatosan kezelik a
problémákat, és Árpi nap, mint
nap kiírja magából feszültségeket.
Honnan van erre ennyi ideje?

Adok is, kapok is

A folytatásos blog-regénykövethet-
tő a <http://360fokbringa.hu> hon-
lapon. Érdeemes a kommenteket
is elolvasni. Néhány kiragadott
részlet és fotó Árpi olvasmányos
naplójából:

„Sok helyen emberek kempingez-
tek az út mentén. Ezt egyrészt
tök jó dolognak tartottuk, mert
valóban nagyon sokan kijárnak
itt Iránban a szabadba, leteríte-
nek egy pokrócot és kint ülnek,
esznek, beszélgetnek. Másrészt
viszont valahol szörnyű az egész,
mert az irániak egy része olyan
helyekre képes kiülni így, ami-
nek én legszívesebben a közelébe
se mennék. Gyakorlatilag a saját
mocskukban piknikeznek, eldo-
bált szemét és műanyagpalack
halmok között, arról már nem is
beszélve, hogy én a rekuban ülve
is csak maszokban vagyok képes
elviselni azt a szmogot, amiben
ők a földön ülve piknikeznek,
önszántukból, és még élvezik is. „
„...de né' már Géza, milyen
bringások vannak az út szélén,
várják, lassítsá' le, kiszólok nekik!
Mosolyogjatok, fényképezeetek!”
– Közben nem számít ám, hogy
minekünk a tarkónkig folyik a
szemünk az esőben és ha meg-

Homokvihar

csúszunk, akkor az autójuk alatt is kiköthetünk, jönnek mellettünk fél méterre se, kérdeznek farsíul, mosolyognak kifelé az esőbe a két ufóra, és csak nagyon nehezen esik le nekik, hogy azért integetünk, hogy menjenek már távolabb tőlünk, mert rohadt veszélyes, amit csinálnak. Szóval így, fogcsikorgatva jöttünk lefelé a több ezer méterről, és ez nagyon nem volt kellemes. Ismét haragudtunk a világra és az összes hülye autósra, miért ilyen elővigyázatlanok és érthetetlenek...

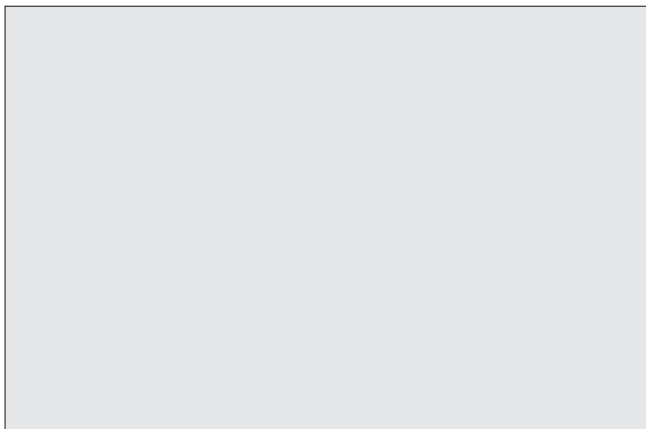
Persze közben magamban tudtam a választ, mint már írtam is, ők egy másik dimenzióban élnek a négykerekű fémdobozaikban, és onnan eszükbe se jut, hogy számunkra kellemetlen, sőt életveszélyes, amit művelnek. De ezt akkor ott, nagyon nehéz volt megértenünk, és nem haragudni rájuk. Azt azért tudni kell, hogy errefelé a választóvonal semmit nem jelent, csak egy fehér sáv az út közepén, de szabályt, azt már nem társítanak hozzá a sofőrök, ugyanígy a sebességkorlát,

és követési távolság is teljesen ismeretlen fogalmak, és egészen a sötétedés befejeztéig a lámpáikat is csak villogásra használják, de a láthatóság növelésére semmiképpen sem.”

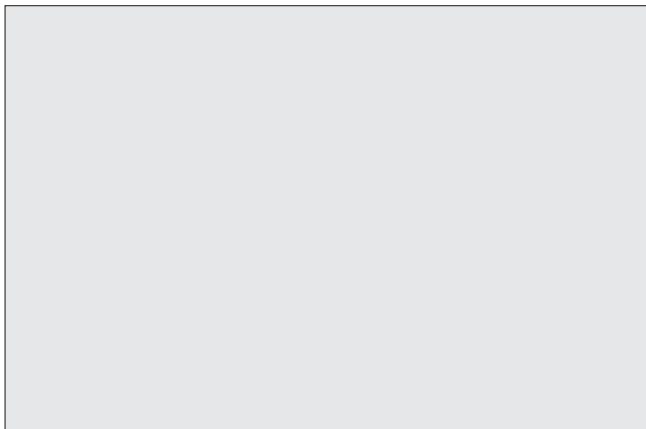
„...értelmesen kérdeztek, és amikor perzsául tudtam nekik válaszolni, annak nagyon örültek, és persze nagyon tetszett nekik. Kár, hogy mindig pont akkor hagyunk el egy országot, amikor egy-két alapmondatot már el tudok valahogy makogni az adott nyelven... :)”

„A családnál, mint már említettem, nagyszerű napokat töltöttünk, nem kis örömeinkre volt internet a lakásukban, így sok mindennek utána tudtunk nézni, sok mindent el tudtunk intézni és rengeteg anyagot feltöltöttünk a honlapra. Ezen felül még nagy örömeinkre segíteni is tudtunk nekik, mert az apukának a Nokia telefonjára rávarázsoltunk egy igen részletes Irán térképet, amivel ezentúl tud már navigálni. Az ilyesmit úgy élvezem, amikor nem csak mi kapunk és kapunk már megint, hanem végre mi is tudunk adni valamit, valami „kézzel foghatót” azon kívül, hogy ott vagyunk a vendéglátóinknak, és ők nagyon örülnek nekünk – néha már-már érthetetlen számomra, miért ennyire nagyon. :) Utolsó délután még az apuka önkéntes segédletével szétkaptuk a bringáinkat, és Trabzon után most újra átmostuk, kipucoltuk rajtuk az érzékeny részeket WD40-el, majd jó alaposan bezsíroztuk őket.”

„Ekkor kaptunk egy doboz sáfrányos teacukorkát, aminek nagyon örültünk, mert amióta először megkóstoltuk Neda-éknál Teheránban, nagyon megkedveltük ezt a cukorfajtát. Ez a sárgás színű cukor kis pálcikákban van kristályos formában, és egy csésze teába kell elkeverni és beleolvasztani, hogy ettől a tea íze

Kemping az út szélén Iránban

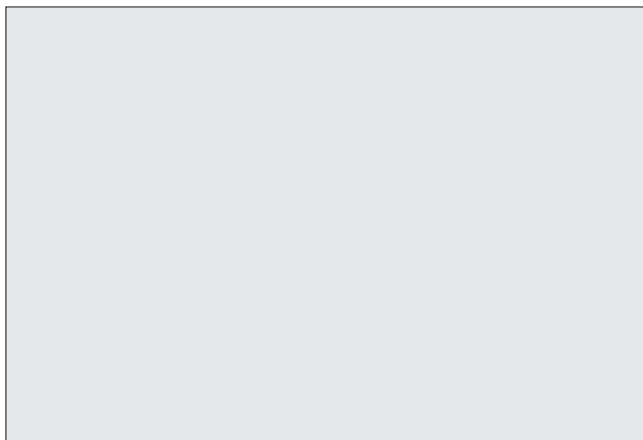
Neki is két kereke van

úgy megbolonduljon, hogy azt elképzelni sem tudja, aki nem kóstolta még. Ebbe az ízbe teljesen beleszerelmesedtünk, és ezt Gormanék valószínű észrevették, mert a kedvünkbe akartak jární egy dobozzal – és sikerült is!”

„A búcsúnak volt egyébként egy szertartása is, errefelé ha egy vendég továbbáll, az a szokás, hogy kétszer egy koránt megérint a homlokával, majd átbújik alatta. De ez csak az első elem, a második az, hogy egy növénynek vizet adunk, a harmadik pedig, hogy egy szegény, éhezőnek ételre valót. Ez utóbbit könnyedén megtudtuk tenni, mert mint mindenütt Iránban, Mashhad is tele van a kis kék-sárga ládikákkal (amiket először parkoló óráknak néztünk :D), amelyekbe az ember bedobhatja a pénzt, amit a szegényeknek szán. „

„A következő kihívást egy kisebb homokvihar jelentette, de hála az égnek nem volt olyan durva, mint ahogy kinézett. Ekkor kezdtük csak el megérteni, miért van néhány szembejövő motoros feje szinte teljesen bebugyolálva egy nagy kendőbe – a homok ellen.”

„Két sofőrünk volt, egyik örültebb volt, mint a másik. Úgy érezték, ők az út királyai, és bármikor, amikor ember vagy állat az út közelében volt és a legkisebb jelét vagy veszélyét is mutatta annak, hogy akárcsak egy picit is ráteheti a lábát az útra, a sofőrjeink azonnal vad és agresszív dudálásba kezdtek. Mintha csak övék lenne az egész út, és mindenki más sokkal alsóbbrendű lenne náluk. Még az autósokat is elég keményen ledudálták az útról, mindegy volt, hogy szemből jött, vagy velünk párhuzamosan haladt, ha útban volt, jött a kőkemény dudaszó, ami addig tartott, amíg az autós félre nem húzódott. Így, hogy egy nap alatt ilyen sokszor és ebből a szemszögből láttam, nekem egy

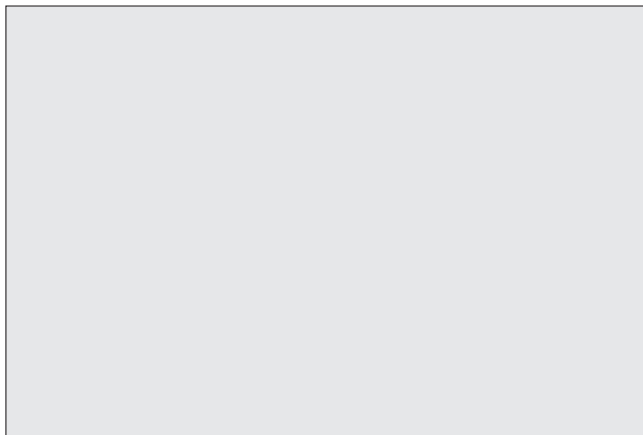

Pamír betét

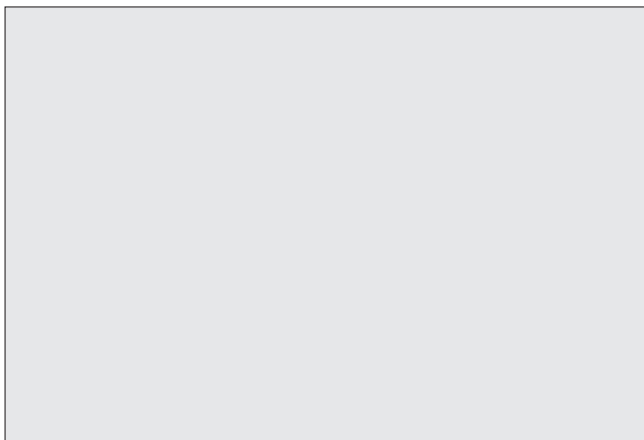
idő után minden ilyen dudálásból olyasmi szűrődött le, mintha a sofőrök azt mondanák minden egyes ilyen dudálással, hogy „Eridj az utamból, de gyorsan, én egy busz vagyok, sok utassal, ezért sietek, és senki és semmi kedvéért nem lassítok, ha nem akarok, de még csak az ideális ívről sem térek le!”

„A lábfejünkre van az SPD cipő, 8 pár zokni és a szélálló, vízálló kamásli a Vaude-tól. A lábunkra van fejenként két lastex nadrág, a szerzett vastag harisnya, egy hosz-

szúnadrág, több rövidnadrág, és egy szélálló, vízálló felső réteg a Vaude-tól. Felsőtetre pedig van egy-egy nagyon profi Ironclad aláöltözetünk, 2-3 rövid ujjú pólónk, a nagyon jó Ironclad pulcsink a kapucnival, egy garbó, és több hosszú ujjú, na meg egy-egy Vaude dzseki, ami szintén vízálló, szélálló és van kapucnija. Ezen kívül vannak kesztyűink, köztük a legmelegebb az Ironclad Summit, ami fölé még vettünk plusz melegítő és vízálló rétegnek egy nagyon komoly, vastag mosogatókesztyűt.

Szűl a szamsza a kemencében

Tea jaktejjel és bárányszírral

Van még rengeteg kendőnk és egy-egy polár sapkánk. Ha ennyi ruha nem lesz elég a nagy hidegekre, akkor még mindig lesz nálunk újságpapír! :)”

„... a vastag fóliát szétvágtuk, és kisebb betéteket készítettünk belőle a talpbetét alá, illetve a lábujjaink köré. Erre azért volt szükség, mert már most, ilyen „alacsony” magasságban is tapasztaltuk, hogy nagyon fáznak a lábfejeink. Ezt főképp annak tudtuk be, hogy az SPD klipsz fémből volt, és mi ezt a talpunkon mindig a menetirány felé, a menetszélbe tartottuk, így ez a fém nagyon le tud hűlni, és a hideget egyenesen a lábfejünkhöz vezeti, ami csak egy talpbetétnyire és néhány zokni távolságra van tőle. Mi ezt most megtoldottuk ezzel a vastag fóliával a talpbetét alatt. És ha már szét kellett vágni ezt az anyagot, kicsit megtoldottuk és a lábujjaink köré is vágunk belőle. A megoldást elneveztük Pamír betétnek, és reméltük tőle a legjobbkat. Mást nagyon már azért sem tudunk kitalálni, mert nem fért volna el már semmi a cipőben, a három zokni és a Pamír betét teljesen kitöltötte a lábunkkal a cipőket. Ezen kívül már csak a kamásli és a cipő közé

tudunk valamit szerelni, ha még így is nagyon fáznánk.”

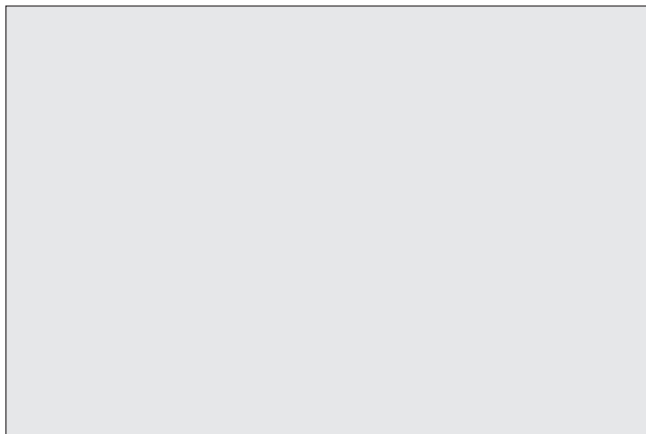
„Ahogy beléptünk a házba, olyan látvány fogadott minket, amitől csak ámultunk. Középen egy kályha mellett ült ez a két kis csöppség, mellettük a nagymama dolgozott épp a vacsorán, a szobában pedig teljes körben oldalt emelvény (étkező, hálószoba – mikor miként funkcionál) volt, aminek a négy sarkában oszlop, illetve a bejárat oldalán még egy, ötödik oszlop. A kályha felett a mennyezeten kis ablak, ami felett koncentrikusan,

négy négyzet alapú, 45 fokban egymástól elforgatott, fölfelé egyre kisebb keretek voltak az ablak felé. Ez az építkezési stílus állítólag 2500 éves, az 5 oszlopba már sok mindent belemagyaráztak, a legújabb magyarázat az iszlám (mert itt is az Iszlámnak az egyik formáját vallják az emberek) 5 alappillére. A négy négyzet pedig állítólag a négy elemet, a tűzet, a vizet, a földet és a levegőt jelképezi.”

„Reggelire teával kevert jaktejet kaptunk, amihez, csak hogy abszolút durva íz világot kapjunk, még egy kis bárányszírt kellett keverni, hogy teljes legyen a kép. Zitanál a bárányszír már kicsapta a biztosítékot, azt már nem bírta meginni, így nekem végül 2 és fél tányérral kellett elpusztítanom az érdekes borzalomból.”

„... a fickó 5 perc múlva nagyon boldogan visszajött és integetett, hogy menjek ki, mert tánc van. Hát a ház előtt már az egész család táncolt, ugyanis a kocsni rádiójában volt USB port, és a fickónk azonnal max. hangerőn kezdte járattani a magyar muzsikát. ... boldogan és önfelédten ropják, az autójuk mellett, egyesek ráadásul tradicionális pamíri tánc lépésekkel.”

Bacsó P.

Tűz, víz, föld, levegő

PUSKAPOROS ATLASZ

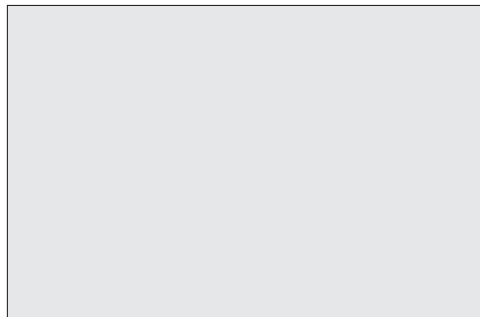
Egy XVIII. század végéről származó kéziratos atlasz izgalmas hadiipari adatokat is tartalmaz a tucatnál több kedves térképen kívül. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Az Országos Széchényi Könyvtár (OSZK) Kézirattárában van egy kitalakú kéziratos atlasz, amely 14 falutérképet és ugyanannyi táblázatot tartalmaz. Ezen kívül semmilyen adatot nem találunk benne, a címet is valószínűleg később írták bele. A könyvtár munkatársait is meglepettette, mert 1994-ben mint az Apponyi-gyűjtemény része szerepelt egy kiállításon és nincs benne Széchényi Ferenc térképeinek katalógusában (2002), viszont a nemrég megjelent kiadványban (Kéziratos térképek az Országos Széchényi Könyvtár állományában, DVD, Budapest, 2007, OSZK és Arcanum Kft.) már Széchényi gyűjteményét adják meg származási helyként. Elképzelhető, hogy a térképtár csak akkor figyelt fel az atlaszra, amikor a katalógus megjelenése után nekik róla beszámoltam.

Az atlaszt a kiállításon mint szikes területek térképeit mutatták be, ez azonban így nem pontos, az „arearum nitriferarum” kifejezés itt nem sziksós, hanem nitrátos területeket (salétromszérűket) jelent. A puska (lőpor) egyik jelentős összetevője a salétrom, amely természetben is előfordul, mint a föld „kivirágzása”. Ezt a folyamatot különféle módszerekkel serkenteni lehet, de ennek részleteit, valamint a salétromfőzés leírását most mellőzöm.

Magyarországon is sokfelé termeltek salétromot már a XV. századtól, Bártfa város számadáskönyvébe bejegyezték például, hogy 1439-ben János salétromfőző-mester a város részére salétromot (és puskaport is) készített. Nemcsak háborús időkben volt fontos ez az anyag, mivel gyógyászati és tartósítási célokra is használták, a puskaport pedig robbantásokhoz, különösen a bányákban.

Az atlasz Plihál Katalin a már említett DVD kiadványban 1780-1800 közé datálja, amikor a korábbiaknál jóval szakszerűbb és pontosabb leírást ad a műről. 1780-ban II. József került a Habsburg Birodalom élére (térképészeti szerepéről volt már és hamarosan lesz is még szó ebben a sorozatban), aki felismerte, hogy jó döntések meghozatalához a tények ismerete rendkívül fontos (ezért rendelt el népszámlálást, házszámozást stb.), könnyen lehet, hogy ez a kisatlasz is az ő rendelkezésére készült. Ezt támasztja alá, hogy a térképekhez tartozó táblázatok nagyon hasonlóak az első katonai felméréshez (1782-1785) tartozó országleíráshoz. Hogy miért nem Bécsben található valamelyik levéltárban a mű, annak az lehet a magyarázata, hogy II. József 1790-es halála előtt majdnem minden rendeletét visszavonta, így a folyamatban lévő sokféle adatgyűjtés anyagait részben megsemmisítették, részben hazai gyűjteményekbe kerültek.

A kisméretű, haránt alakú atlasz 14 kelet-magyarországi falu térképét tartalmazza, főként Szabolcs vármegyéből. Ez a terület fontos salétromtermelő vidék volt, a Rákóczi-szabadságharc puskaországi létét is főként az itt termelt anyagból biztosították. Nyugodtan nevezhetjük ezt a kis remekművet atlasznak, mivel nem egyszerűen térképek gyűjteménye, hanem azonos célú, jelkulcsú és méretű lapokat tartalmaz. Felmerül a kérdés, hogy a térképek készítéséhez felhasználták-e az első katonai felmérés anyagát? A válasz egyértelműen: nem, nemcsak azért, mivel azokat a térképeket titkosan kezelték, de bárki meggyőződhet erről, ha összehasonlítja például a túldoldali ábrákat. Felül a kisatlasz VII. térképe Mérkről, alul a falu környéke a felmérés XXVII. oszlop XIII-as szelvényéből. (Előbbi kb. 60%-ra kicsinyítve, utóbbi 1 : 28 800-ról kb. 20ezresre nagyítva.) Jól látható, hogy a falutérkép inkább csak helyzethű vázlat, kevésbé adja vissza az eredeti alaprajzot. Kis rajzok mutatják a templomokat és talán a nagyobbik salétromfőzőt vagy a királyi salétrom hivatal képviselőjének házát. A többi térkép a bemutatotthoz hasonlóak, méretarányuk – ami mértékkeléssel sincs feltüntetve – változó, a keretmérethez igazított.

Ezen az oldalon látható a térképhez tartozó táblázat: A faluban (1. pont) 4 salétromfőző üst található (2) 2 műhelyben. Jelenleg (3) 5 telken termelnek salétromot (a térképen sötétkéssel jelölve), amelyek összesen (4) 688 négyyszöglet tesznek ki. Ez a terület bővíthető (5) a világosabb színnel jelölt területekkel. A környéken (6) van erdő, ahonnan a főzéshez szükséges tűzifa biztosítható (a fahány az Alföldön több helyen komoly gondot jelentett) és a jobbágyok (7) természetben kötelesek a robotot teljesíteni, tehát munkaerő is rendelkezésre áll. Fontos és pontos adatok a salétromtermelés szabályozásához, amelyet a térkép-vázlat tesz teljessé.

Összességében elmondható, hogy bár korábban pontosabb térképek is készültek már hazánkban, hazai szerzőktől is, hadiiparunknak mindenképpen legelső térképes emlékééről van szó.

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu

Térkép

DÓRA TIBOR 1925-2011

Meghalt az '50-es évek válogatott versenyzője, országos bajnok, versenybíró.

Dóra Tibor, mint fiatal tervező mérnök 1953-ban kezdett versenyezni. A következő évben alakult meg az Építők UVATERV SE, amelynek csapatával rögtön ezüstérmet nyert az OCSB-n. 1955-ben éppen lemaradtak a dobogóról, de 1956-ban ismét a második helyen végeztek az országos bajnokságon.

Az UVATERV, kiváló tagságának köszönhetően, a korabeli versenyélet igen jelentős tényezője volt. Dóra Tibor mellett klubtársát, Bánkúti Antalt is meghívták az 1957-ben megalakított válogatott keretbe. A szintén UVATERV-es Soltész Béla volt a szövetségi kapitány 1965-ig, de ebből a klubból indult Hardicsay Mária is, aki sokat tett a skandináv szakirodalom itthoni megismertetésért, később az IOF-ben képviselte hazánkat.

Dóra Tibor, versenyzőként mint Bőregér, az 1957-es OB-n érte el legjobb egyéni bajnoki eredményét. Skerletz Iván mögött a negyedik helyen végzett.

Az 1959-es bulgáriai nemzetközi versenyen is visszavágott Skecinek, amikor 34 évesen leverte válogatott társait. Ekkor találkozott csapatunk először a szovjet válogatottal.

1960-ban új klubjával, a MAFC csapatának tagjaként, szerzett országos bajnoki címet. Ebben az évben versenyzett utoljára válogatottként is. Ezt követően versenybíróként tevékenykedett egy feljegyzés szerint 1967-ig.

1963-ban jelent meg Tájékoztató versenyek bemé-

Az 1960. évi OCSB aranyérme

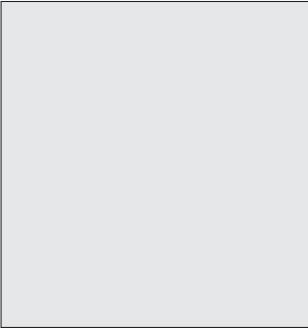
rése címen írt mérnöki precizitású műve, amely kétség kívül az újkori tájékozódás első szakkönyve. A 32 oldalas tanulmány leginkább mehökkentő és előremutató következtetése, hogy az akkoriban használatos térképeken, a rendelkezésre álló módszerekkel a terep nem minden részén lehet ellenőrzőpontot bemérni, még a szabályzatban megengedett 50 méteres hibahatáron belül sem! A pontok láthatóságára vonatkozó előírás ugyanekkor 10 méter volt. Bonyolult hibaszámításait versenybíró társai nem igen értették, ezért 1964-ben és '65-ben is országos bajnoki fordulót kellett megsemmisíteni hibás pontbemérés miatt.

Írásában és versenybírói tanfolyamokon tartott előadásaival a tájékoztató versenyzés akkori

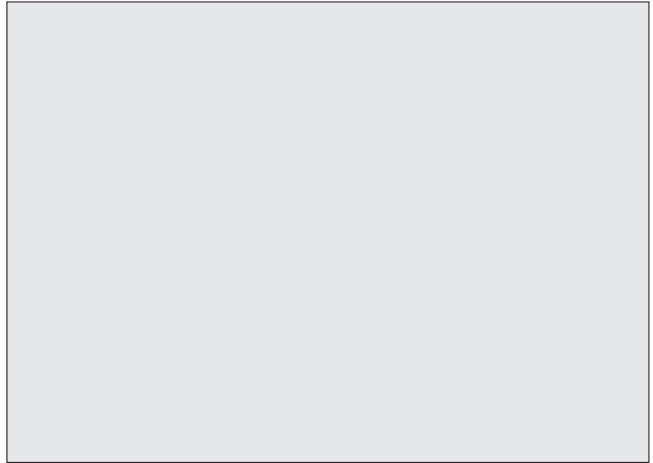
1959. Bulgáriába indul a válogatott, bal szélén Dóra Tibor

leglényesebb problémakörére: a pontosság jelentőségére hívta fel a figyelmet. Ezért sem véletlen, hogy szintén 1963-ban készült el az első versenycélra helyesbített térkép Kővári Endre kezdeményezésére, Deseő László és Monzpart Sarolta kivitelezésében.

Dóra Tibor életét jelentős mérnöki létesítmények tervezése töltötte ki. Legnagyobb szak-

*Az UVATERV természetjárók
textil jelvénye*

1960. Csehszlovákiában Horváth Lóránd, Soltész Béla, a tolmács, Dóra Tibor, Maácz Benedek, Fehér Miklós

mai sikereit vízépítőként érte el. Kivételes képességű, hihetetlen munkabírásu ember volt. Halála előtt még két héttel a Győr-Gönyűi kikötő főtervezőjeként dolgozott. Munkáját minden létező kitüntetéssel elismerték, a

Kossuth díj kivételével. Temetése a hazai mérnöktársadalom gyásza és seregszemléje volt.

Lányát, a tájfutó felszereléseket készítő Dóra Juditot a fiatalabb generáció is jól ismeri.

Bozán György

HSE

Csonti

MIDNATTSOLGALOPPEN 2011

Midnattsolgaloppen – már ötödöszer futok ezen az északi versenyen, habár csak kétevente rendezik azt meg Észak-Norvégiában. Aki egyszer ott északon futott, amikor csak teheti, oda visszatér. Miért? Mert a terepek technikásak, de futathatók. És a táj gyönyörű – könnyű pálya közben figyelmet veszteni a környező hegyek csodálása miatt. A versenyt különböző helyeken rendezik különböző klubok. Az idén Storsteinnes és Tromsø volt a színhely.

Az idén e négy napos verseny fázisozott volt az eddigieknél, mert nem volt pihenőnap. Ennek az volt az oka, hogy nehéz volt olyan dátumot találni, ami megfelelt a norvég résztvevőknek. Két nappal a verseny előtt volt az O-Festivalen, a legnagyobb norvég verseny, Oslo környékén. És rögtön a verseny után volt a veterán VB Magyarországon. Eppen ezért nem is volt időnk az idén oda kocsikázni, repülnünk kellett. Így Északon is voltunk, és utána Pécsre is időben eljutottunk (a sprintet leszámítva).

Szerencsére lehet fapados járatral repülni Tromsøbe és Bardufossba is. A táv kb. ugyanaz, mint Oslótól Budapestig. Az olcsóbb árak miatt mi már karácsony tájt megvettük a jegyeket. A verseny előtti napon repültünk fel Bardufossba, így volt időnk egyet kirándulni Norvégia második legnagyobb szigetén, Senjan. A táj csodálatos, főleg ha nincs kőd és láthatóak a tengerből kimeredő, hóval fedett hegycsúcsok. Szerencsénk volt ezen az első napon – délelőtt feloszlott a felhőzet, kisütött a nap és éjjel le sem ment. Ilyenkor nagyon könnyű túl későn lefeküdni. Először kirándultunk az Aanderdalen nemzeti parkban (ahol 500 éves fenyők is vannak), utána meg tovább kocsikáztunk a sziget elhagyottabb szögletei fele. A kocsikázás folyamán észrevettünk egy gyönyörű kis öblöt, homokos parttal és fantasztikus kilátással a környező szigetvilágra. Visszafelé jövet megálltunk, úgy gondoltuk, hogy megpróbálunk fürödni. Erre persze csak a kemény vikingek leszármazottai képesek – a férjem fürdött az alig 10 fokos vízben, én meg csak fényképeztem... A szigeten úgynevezett tengeri (parti) lappok is élnek már századok óta, a norvég halászkok mellett.

A már említett éjfél napot ezen a napon láttuk csak. De az egy napos szép idő elég

volt ahhoz, hogy úgy tűnjön, hogy jó idő volt végig. Ugyanis az előre jelzett 10 fok és esős idő helyett (július elejéről beszélünk) a következő napokban 15 fok volt és esős idő, így a vártnál sokkal kellemesebb. A szép emlékekhez persze az is hozzájárult, hogy az idén nem sátorban aludtunk, hanem a céltól kb. 2 km-re sikerült bérelnünk egy hétvégi házikót, így nem kellett végig vizes ruhákban dideregjünk.

A versenyeket este rendezték, így napközben volt időnk még többet turistáskodni. Egyik nap elkocsikáztunk 100 km-re Skibotn mellé, a Lulle-völgybe. Ugyanis ott láttam 8 évvel ezelőtt először papucsvirágot Norvégiában. Ez a papucsvirág (kisasszonypapucsnak is nevezik, védett növény) nagyon kényes orchidea-féle, csak meszes talajon nő, és Norvégia főleg szürkés, mészszerű kőhalm, csak kevés helyen található mészkő. A papucsvirágok még mindig megvoltak, nagy örömmre. Egy másik nap sziklába karcolt több ezer éves karcolatokat néztünk meg. A harmadik nap Tromsø városában turistáskodtunk. Szóval látnivaló és tennivaló van elég, ha az ember bírja.

A verseny kompakt volt – 3 napot egy céllal rendezték, még hozzá nagyon ügyesen, kihasználva a cél körüli terepet. Ezen a terepen rendezték 1984-ben az északi országok bajnokságát, és a régi térképet valakik valamikor az utóbbi években a világ legjobb térképének nevezték ki. Ebben valamelyest igazuk volt. A terepen alig van ösvény vagy út, sok a nyílt és félig nyílt terület, sok a

mocsár, kevés a kő és kevés a bozót. Fent a legmagasabban fekvő részéről szépen látszanak a környező hegyek. A mocsarak futatható, füves mocsarak. Az erdő főleg ritkás nyírerdő, kevés aljnövényzettel. Egyszóval, ideális a sérülteknek és fájós lábúaknak. És rengeteg a domborzati érdekesség. És nagyon könnyű tévedni, párhuzamos hibákat tenni. És ha az ember elveszítette a fonalat, akkor nem mindig egyszerű felismerni, hogy hol is vagyunk.

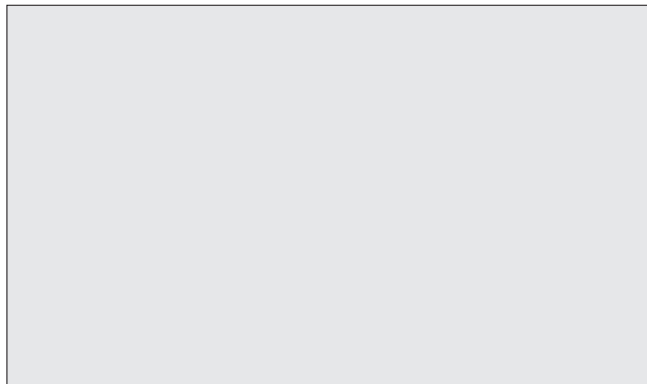
A harmadik versenynapot Tromsø szigetén rendezték, egy egészen más stílusú, lakóhely-közei, zöld, aljnövényzetes terepen és térképen. De ez a terep sem volt köves. És hibázni itt is lehetett – nagyon könnyű volt a sok letaposott csapás közül a rosszat választani, ha az ember hátul indult és nem kellett másoknak ösvényt vernie.

Az idén D35-en futottam, így ezt a pályát mellékelem a 4. napról (lásd a következő két oldalon – a szerk.). Ez is érdekes volt, nem csak a D21. A négy nap összetett eredménye alapján a D21-et a finn Marttiina Joensuu, a H21-et a svéd Gustav Bergman nyerte. Én második lettem a D35-ben. A több mint 1000 résztvevőből 342 finn volt.

Két év múlva lesz a következő Midnattsolgaloppen. Ugyancsak 2013-ban rendezik a svéd O-ringen 5-napos Bodenben, Észak-Svédországban. Remélem, hogy majd kombinálni lehet ezt a két versenyt, és remélem, hogy én is ott leszek. S ajánlom hogy ti is gyertek el, ha tehetitek.

Az eredmények megtekinthetők itt: <http://fjord-o.no/2011/>

Fey Zsuzsa

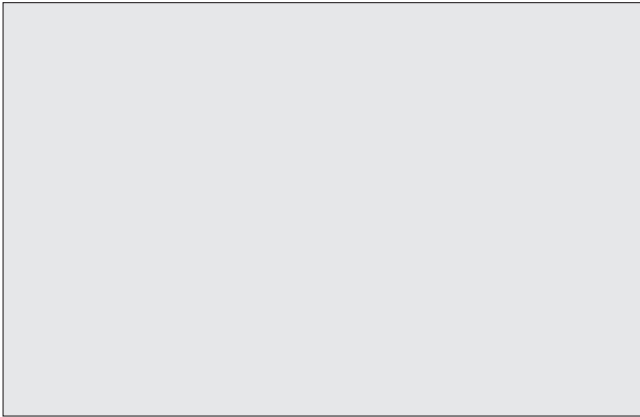
Fagyos fürdő Senja szigetén, kb. 10 fokos vízben

Térh

kép

MILYEN LESZ A ZEMPLÉNI HUNGÁRIA KUPA?

2012-ben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tájékozódási Futó Szövetség és a NYÍRSÉG Tájékozódási Futó SE kapta meg a 37. Hungária Kupa rendezési jogát. A kiírás már megjelent a verseny honlapján, most a részletekről kérdezzük Zelei Ferencet, a versenybíróóság elnökét.

Találtak-e egy olyan Versenyközpontot, ami egy ilyen nagy rendezvénynek minden tekintetben megfelel?

Igen, a versenyközpont Sáros-patakon, a TENGERSZEM Üdülőkamp és Camping lesz, ahol kb. 500 férőhely van: különböző kategóriájú (I.- III. o.) faházak, lakókocsi- és sátorhelyek. Mindez 100 m-re van a Végardó Fürdőtől.

Milyen terepeken rendezték a versenyeket?

Az első két nap, valamint a 4. nap terepe jellegzetes Zempléni terep, meredek hegyoldalakkal, mély völgyekkel, nagyrészt jól futható szál-erdővel, kevés sziklával és kővel. Ezen a három napon lesznek a normáltávú versenyek. A 3. napon középtávú versenyt rendezünk egy

kastélyparkban. Az 5. napi rövidített normáltávú, vadászrajtos verseny pedig városi parkokban, lakótelepen, illetve ligetes folyóparton kerül lebonyolításra.

Elkezdődött már a térképek helyesbítése? Ez azért fontos kérdés, mert Nyíregyháza

térsége egyszer már kapott lehetőséget Hungária Kupa rendezésére, de 1980-ban ez azért nem valósult meg, mert a térképek nem készültek el időben.

A térképek helyesbítése június óta folyik, 5 új térkép készül olyan terepekről, ahol még nem volt tájfutóverseny. Áprilisig szeretnénk befejezni a térképjavítást, hogy utána már a pályakitűzéssel tudjunk foglalkozni.

Kik lesznek az egyes versenynapok pályakitűzői?

Minden napnak más pályakitűzője lesz, így Sótér János (1. nap), Szabó László (2.), Liskány József (3.), Hegedüs Ábel (5.), és jómagam a 4. napot vállaltam el. A szövetségi ellenőrnek Paskuj Mátyást, a 2011-es Hungária elnökét bízta meg a szövetség.

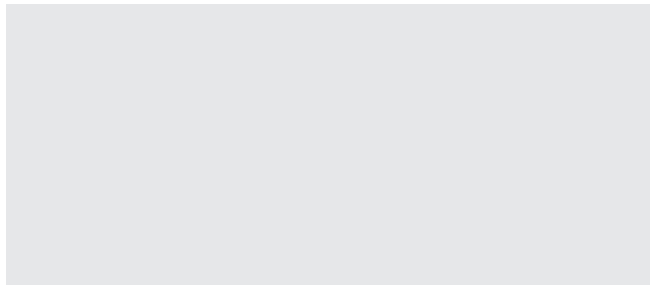
Hogyan számolják az eredményeket?

A végeredményt 5 nap összetett eredménye adja, de az első négy nap tartunk napi eredményhirdetést is a versenyközpontban.

Hogyan lehet nevezni és milyenek a nevezési díjak?

Nevezni kizárólag az ENTRY-n keresztül lehet januártól, de minden nevezés, szállásfoglalás és

Tereprészlet

Sárospatak

egyéb szolgáltatás megrendelése akkor érvényes, ha a díja a megadott határidőig beérkezett a rendező számlájára. A május 31-ig tartó első nevezési határidőig 1200 Ft/nap ill. 5000 Ft/5nap (F/N-14 és 60-), valamint 2000 Ft/nap ill. 9000 Ft/5nap (F/N 16-55).

A következő határidők június 30. ill. július 23., ahol már emelkednek a nevezési díjak.

Milyen szállásokat tudtok biztosítani? Lesz-e szállítás?

A versenyközpontban különböző kategóriájú faházakban és sátorban lehet megszállni. Ezen kívül

Sárospatak központjában lesz kollégiumi és tornatermi szállás is. A versenyközpont és a Cél között az 1-4. napokon kérhető szállítás.

Milyen kísérő rendezvények lesznek?

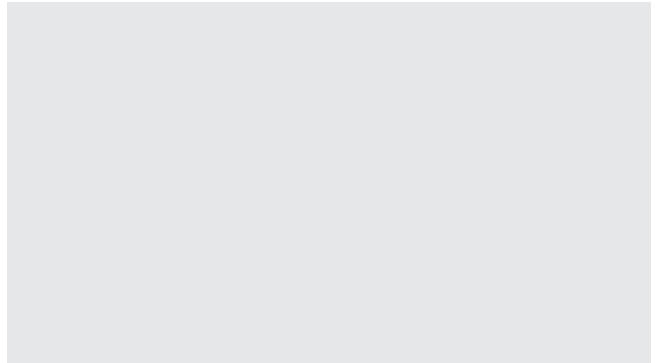
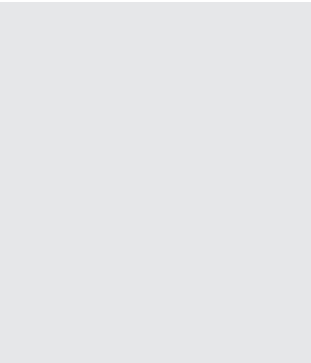
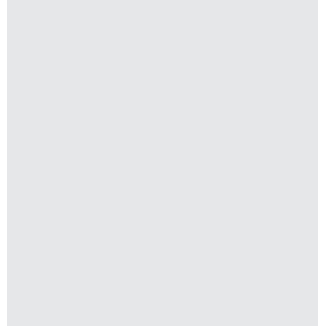
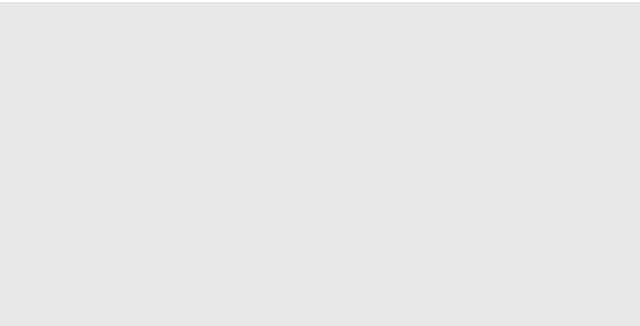
Lesz mikrosprint, Trail-O, mobil-ó és tájkerékpár verseny, valamint rádiós tájfutás és természetjáró túraverseny is.

Milyen turisztikai programok, múzeumok várják a résztvevőket?

Éjszakai fürdőzés, pince látogatás-borkóstolás, hajókirándulás a Bodrogon, kajaktúra a Bodrogközben, Zemplén Kalandpark Sátoraljaújhelyen, a Magyar Nyelv Múzeuma Széphalmon, Rákóczi Múzeum-Sárospataki vár, Hollóháza látótorony és a Zempléni Fesztivál programjai, de ezen felül még sok látótorony és érdekes program.

Köszönöm az információkat. Schell A.
Honlap: www.szszbtfsz.hu/kiiras

Térképrészletek

Hirdetés

**Hátsó
borító**